

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धि विहाय ।
 स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृच्चास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥
 दीने नम्रा भवन्तु प्रखरधनवतामग्रगण्या हि शश्वद् ।
 'आत्मानन्द प्रकाशं' विदधतु हृदये श्रीजिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ मु

वीर सं. २४५१. श्रावण. आत्म सं. ३०

अंक १ लो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमशिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ भगण विधान-देवशुद्धि वंदन.	१	६-जनसमाजनी सेवामां पुरन.	
२ धर्मश्रद्धान् अने उपदेश ...	२	७ अलयेनो श्रुति.	... १६
३ आशिष समर्पण....	२	७ प्रासंगिक स्फुरण.	... १६
४ नूतन वर्षनी भगवतमय भावना.	२	८ सदाचार अथवा सत्किया	... २१
५ विश्वरयना प्रपञ्च.	... ११	९ अंथावलोकन.	... २६

वार्षिक भूदय ३. १) टपाल अर्थ ४ आना.

भावनगर—आनंद प्री-टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लालभाभ्ये छापी.

જલદી મંગાવો !

નહીં તો તક ખોશો !

જલદી મંગાવો !

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ હો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અણ્ણતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકે અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી લખ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ અને શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક પ્રતો અને તેના અતિયારો વગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે, આ કથાના અર્થોમાં સુદ્ધિનો મહિમા—સ્વભાષણું વિવેચન, અદ્ભુત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વિગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચાર વિચારનું જ્ઞાન કરાવનાર એક પ્રયોગ સાધનરૂપ છે.

હિંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઇન્ડીંગના એક હજાર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચે જુદો.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

- ૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ
- ૨ પરસ્થાનક સટીક.
- ૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૫ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.
- ૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૭ લિંગાનુશાસનસ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)
- ૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય.
- ૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૧૦ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ભાષાંતર.
- ૧૧ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર
- ૧૨ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.
- ૧૩ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)

- ૧૪ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૧૫ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ અનેક ઉપદેશક કથાઓ સહિત. શેઠ નાગરદાસ-ભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ તરફથી.
- ૧૬ આચાર્યોપદેશ. શેઠ હકમચંદ વલ્લભજી મોરખીનિવાસી તરફથી.
- ૧૭ શ્રી અણ્ણતકાવ્ય કિરણાવળી
નંબર ૯-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪
ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.
- ૧૮ પંચ પ્રતિકમણુ સૂત્ર.
સામાન્ય અર્થ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને કેટલીક બીજી નવીન હકીકતો અભ્યાસીઓને જાણવા માટે જૈન પાઠશાળામાં ખાસ ચલાવવા યોગ્ય. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા સભાસદો.

- ૧ શેઠ કેશવલાલ મગનલાલ હાકરશી અમદાવાદ. પે. વ. લાઈફ મેમ્બર.
- ૨ શેઠ ભાઈચંદભાઈ અમુલખ મુંબઈ. બી. વ. લાઈફ મેમ્બર.
- ૩ સંઘવી કેશવલાલ નાગજીભાઈ સાગુંદ.
- ૪ સોની ન્યાલચંદ લક્ષ્મીચંદ બી એ એલ એલ બી—સાદરા.
- ૫ શાહ ફૂલચંદ ગોપાળજી ભાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

કિં મંતે? જો ગિલાણં પડિયરડે સે ધણો ઉદાહુ જે
તુમં દંસણેણં પડિવજ્જઈ? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડે । સે
કેણદેણં મંતે? એવં વુચ્છઈ? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડે સે
મં દંસણેણં પડિવજ્જઈ જે મં દંસણેણં પડિવજ્જઈ સે ગિલાણં
પડિયરડે ત્તિ । આણાકરણસારં સુ અરહંતાણં દંસણં, સે તેણ-
દેણં ગોયમા! એવં વુચ્છઈ—જે ગિલાણં પડિયરડે સે મં પડિવજ્જઈ,
જે મં પડિવજ્જઈ સે ગિલાણં પડિયરડે ॥

પુસ્તક ૨૩ મું. { વીર સંવત્ ૨૪૫૧ શ્રાવણ આત્મ સંવત્ ૩૦. } અંક ૧ હો,

ૐ તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ
મંગલવિધાન.

(હરિગીત)

પંચપરમેષ્ઠિ-અર્ચન—

(૧)

“ અરિહંત સિદ્ધ સૂરિશને ઉવજ્જાય મુનિપદ પંચ એ ”,
છે શ્રેષ્ઠ મંગલ સર્વદા સહુ હરિતને હરનાર જે,
એ સમ નિમિત્ત ન અવર કો નિજ ઉપાદાન સુધારવા,
પ્રારંભમાં અર્ચન કરું કમથી પરમ પદ પામવા.

સદ્ગુરુ વંદન—

(૨)

નિજરૂપની સમઝણ વિના સંસારમાં રહ્યો ઘણું,
સમઝાવતા તે સ્નેહથી ઝરણું સુધારસ પાનનું;
એવા ગુરુ ગુણવાન “ આત્મરામ ” જૈન સમાજને,
અર્પિ ગયા સદ્ગુણ વંદન ત્રિવિધ યોગે તેહને.

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સદ્ધર્મ શ્રદ્ધાન—

(૩)

સ્થાદ્વાદ વાદ વિના વદે એ વાદ સર્વ વિવાદ છે,
વસ્તુ તણા નિરધારમાં એન્કાતવાદી ગમાર છે;
“શાન્તિ સમર્પે સર્વદા જે ધર્મ પ્રાણી માત્રને,”
લયલિન થા તું તેહમાં શરણે રહી સત્ શાસ્ત્રને.

ઉદ્દેશ પ્રવચન—

(૪)

પ્રતિ વર્ષના પ્રારંભમાં ઉદ્દેશની યાદી કરું,
શૈલી તણે અનુસારવિધ વિધ તત્ત્વની વાની ધરું;
સાથે સમાજ કે દેશના હિતકારી પ્રશ્ન વિચારવા,
નૈતિક દૃષ્ટિ દાખવું સંસ્કૃતિ જૈન સુધારવા.

આશિષ સમર્પણ—

(૬)

[સવૈયા]

મંગલ રૂપ સુવાસિત પુષ્પે ગુંથી ગુણુ માલા અભિરામ,
લાયક-લેખક-સમ્પાદક-સંગ્રાહક-ગ્રાહક ગુણી તમામ;
પહેરાવું કંઠે હું તેને શાસન દેવ પુરે સખ આશ,
“ જૈન આત્માનંદ સભા ” આશિષ સમર્પે આત્મપ્રકાશ.

(વેલચંદ ધનજી.)

નૂતન વર્ષની મંગલમય ભાવના.

પ્રકાશનો પ્રવેશ.

આત્મજ્યોતિના ઉજ્જવલ રશ્મિઓવડે જૈનદર્શનનાં ઉચ્ચ તત્ત્વોદ્ધારા પાશ્ચાત્ય વિજ્ઞાનવાદ (science) પ્રતિ આધ્યાત્મિક પ્રકાશ પ્રસારતું, કર્મના પરિ-પાકથી કંટાળી ગયેલાં અને દુઃખિત જીવનોમાં આશા સંચારતું, મનુષ્યોના આત્માના ગુણુસ્થાનકની પ્રગતિને માપતું, દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્ર રૂપ ત્રિપુટીનો સુંદર સંયોગ પ્રકટાવવાની પ્રેરણા કરતું, સકલ સૃષ્ટિના અનંત પદાર્થોમાંથી આત્મા-હું ને શોધી કાઢીને ઓળખાવતું, અને કર્મનો કર્તા-હર્તા અને ભોક્તા હું છું એમ સ્વાવલંબન પૂર્વક પુરૂષાર્થ પરાયણ થવાની જાગૃતિ અર્પતું આત્માનંદ પ્રકાશ આજે ૨૩ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

કાલની કલ્પના.

વાસ્તવિક રીતે જોતાં કાલકૃત વિભાગો મનુષ્યનાજ કરેલા છે. કાલ અનાદિ અનંત રૂપે અખંડ છે. પરંતુ વર્ષોના વિભાગો એટલા માટે થયેલ છે કે જૂનાં

નૂતન વર્ષની મંગળમય ભાવના.

૩

રહસ્યોમાંથી મનુષ્ય પોતાના આત્મબળ વડે નવીન ભાવનાઓ મૂલસ્વરૂપની સાથે બાંધબેસતી ઉપજાવી, એ વડે પોતાના જીવનમાં ગતવર્ષ કરતાં વિશેષ જાગૃતિ કરવાના પ્રસંગો ઉત્પન્ન કરી આધ્યાત્મિક સૃષ્ટિમાં પ્રગતિ કરે. આવા હેતુ પૂર્વક ગત અને નવીન વર્ષની કલ્પના થયેલી છે.

૨૩ ની સંજ્ઞા.

પ્રસ્તુત ૨૩ મા વર્ષની સંજ્ઞા પ્રથમ દૃષ્ટિએ જૈન દર્શનના નિશ્ચય અને વ્યવહાર રૂપ બે પ્રકારના સ્વાદ્વાદ ધર્મને, દર્શન-જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ ત્રણ શક્તિઓમાં એકત્રીત થવાનું સૂચન કરે છે. એટલે કે આપણું વ્યાવહારિક વર્તન અને આત્મિક સ્થિરતા વિશુદ્ધ-શ્રદ્ધા જ્ઞાન અને સદાચારમય હોવું જ જોઈએ તો જ જૈન દર્શનમાં જન્મ લીધાનું સાર્થક્ય ગણાય, તેમજ બીજી દૃષ્ટિએ ૨૩ મા તીર્થંકર ‘પુરસાદાણી શ્રી પાર્શ્વનાથજી’ નું મંગલમય નામ સ્મરણ ગોચર કરાવી એ મહાન પુરૂષ પણ આપણા જેવાજ મનુષ્ય હતા અને આત્માની પૂર્ણ સ્વતંત્રતા તેમણે કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી તેનું ઉપયોગી દૃષ્ટાંત સમર્થન કરવા સૂચવે છે.

સામાજિક પરિસ્થિતિ.

ગત વર્ષનું સિંહાવલોકન કરતાં આપણી સામાજિક પરિસ્થિતિની ઉચ્ચતાનું પ્રમાણ વધવા પામ્યું નથી. મુખ્યમાં જૈન આગેવાનોએ કન્વેન્શન ઓલાવી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સને સજીવન કરવા પ્રયાસ આદર્યો છે તે સ્તુત્ય છે; તેમજ હવે પછી કોન્ફરન્સના વાજિત તરીકે માસિક પુનર્જીવન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે તે પણ પ્રશસ્ય છે; પરંતુ જૈન સમાજના છુટાં છવાયાં મંડળો, સંઘો, તેમજ મુનિ મહારાજો કોન્ફરન્સને અનુરૂપ કેમ થાય તેનો પ્રયાસ થવાની ખાસ અવશ્યકતા છે કેમકે મોટે ભાગે જૈનોનું બળ બુદ્ધિ બુદ્ધિ સમાજોમાં વહેંચાઈ જતું હોવાથી અખંડતા પ્રકટી શકતી નથી. જેથી કોન્ફરન્સે સામાજિક સિદ્ધાંતો સામાન્ય રીતે સર્વ દેશીય અનુકૂળ થાય તેવાં જ ગૃહણ કરી, સંપત્તિ વૃદ્ધિ કેમ ટકે તે વિચારીને શરૂ કરવાની અવશ્યકતા છે. ગતવર્ષ વ્યાપારની મંદીનું પસાર થયેલું છે. અનેક બજારના વ્યાપારની ઉથલપાથલથી અને લડાઈના પ્રભાવે એકદમ શ્રીમંત થઈ ગયેલા મનુષ્યોએ ભાવો રસાતાળ જવાથી કફેડી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરેલી છે. લડાઈના ટાઈમની કમાણી લડાઈ જેટલાંજ પાછળનાં વર્ષોમાં ખતમ થઈ ગઈ છે એટલુંજ નહિ પણ લુણી ધરોને તાણી ગઈ છે.

ધાર્મિક પરિસ્થિતિ.

ધર્મપૂર્વક અર્થ અને કામની સાધના કરવામાં આવે તોજ એ પુરૂષાર્થો સ્વરૂપસિદ્ધ હોઈ શકે છે; અત્યારે વિલાસ ભાવનાનું બળ એટલા બધા પ્રમાણમાં છે કે અન્યાયોપાર્જિત ધનનાં પરિણામો ઉત્તરોત્તર આહાર વિહારમાં કેટલાં ખ-

રાખ આવે છે તેનો વિચાર કરવાનો અવકાશ સરખો પણ પ્રાપ્ત થતો નથી. શ્રી હરિભદ્રસૂરિએ ન્યાયોપાર્જિત ધનવડે શરૂઆતમાંજ ગૃહસ્થધર્મની સ્થિરતા વર્ણવેલી છે. જીવન કલહ એટલો બધો વધી ગયો છે તેમજ લોભાભિભૂતપણું એટલું બધું વ્યાપક બની ગયું છે કે ગૃહસ્થના દ્વાદશ વ્રતોમાંથી એકાદ પણ સંપૂર્ણ રીતે પાલન કરવાનું બળ રહ્યું હોય કે કેમ તેની શંકા છે. કેમકે લોભના આત્યંતિકપણાએ પરિગ્રહપરિમાણ અને સત્યવ્રતને દૂર ધકેલી મુકેલા છે. આ પરિસ્થિતિ આપણા ધાર્મિક જીવનનો અધઃપાત જેવો તેવો કરી નથી રહી. સાત ક્ષેત્રો પૈકી એક બે ક્ષેત્રમાં પાણીનાં નળો છોડી મુકવામાં આવે અને અન્ય ક્ષેત્રોને સુકામણાં થાય એ ધાર્મિક જીવનને શોભાડૂપ નથી એટલુંજ નહિ પરંતુ મૂળભૂત ક્ષેત્રોને પાણીનો અભાવ હોવાથી શાખાઓ પણ સુકાઈ જવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થતો જાય છે.

ગત વર્ષમાં જૈન ગુરૂકુળની સ્થાપના ગુજરાનવાલામાં આચાર્ય શ્રી વલ્લભ વિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી થઈ છે; એ ઘણુંજ ખુશી થવા જેવું છે, પાલીતાણા અને ગુજરાનવાલા જેવા ગુરૂલોની સ્થાપના પ્રત્યેક મુખ્ય શહેરોમાં થવાની જરૂર છે અને ત્યારેજ બાળકોરૂપ કુમળાં છોડોને બળ આપી ઉત્તમ ફળદાર વૃક્ષો બનાવવાથી જૈન સમાજમાં ધાર્મિક બળ વધારી શકાય અને તેઓ લવિષ્યમાં અન્ય તમામ ક્ષેત્રોને પલ્લવિત રાખવાનો પ્રયત્ન કરી શકે.

જૈનદર્શનનાં સિદ્ધાંતો એવા ઉચ્ચ છે કે જે નવી દિશાનું સૂચન કરી આપે છે. પરંતુ તેને વ્યવસ્થામાં મૂકી સમગ્ર રીતે ઉપકારી થઈ પડે તેવી કક્ષામાં મુકનારની ખામી છે. યોજકસ્ત્ર ટુર્લમઃ એ વચનને સાર્થક કરનાર નિઃસ્વાર્થપણે સેવા અર્પનારા ધાર્મિક તત્વજ્ઞાની વિદ્વાનોની સંપૂર્ણ ખામી છે. ઉત્તરોત્તર કયા કયા પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવો તેનું ધોરણવાર માનસશાસ્ત્રને આધારે પદ્ધતિ પુરઃસર સીરીઝો તૈયાર થવી જોઈએ જેથી બાળકોના મગજમાં ખીચડો એકઠો ન થતાં વ્યવસ્થિતપણે જ્ઞાનપ્રાપ્તિ દર્શનશાસ્ત્રોના તુલનાત્મક અભ્યાસ Comparative study પૂર્વક થઈ શકે.

દેશવિરતિ સમાજ.

દેશવિરતિ સમાજનું ખીજું અધિવેશન ગત વર્ષમાં પાનસર મુકામે થયું હતું તે શુભ શરૂઆત છે; પરંતુ તેમણે કરેલા કાર્યોનો આંતર વિભાગ તપાસતાં ‘દેશવિરતિઓની નોંધ તૈયાર કરવી’ વિગેરે ઠરાવો પ્રસ્તુત જમાનાને અનુરૂપ નથી લાગતા. જૈન સમાજમાં ઉત્તરોત્તર ક્ષીણ પામતું શ્રદ્ધાબળ કેમ વધે તેને માટે જૈન સિદ્ધાંતો અને ક્રિયાકાંડોના રહસ્યોને સંક્ષિપ્તમાં અને સીધી રીતે ગણિતના દાખલાની જેમ સમજાવતા આધુનિક શૈલિએ પુસ્તકોનો પ્રસાર કરવાના મુખ્ય પ્રયાસની જરૂર છે; તેમજ દેશવિરતિઓ પણ તાત્વિક રીતે કેમ વધી

નૂતન વર્ષની મંગળમય ભાવના.

૫

શકે તેવો પ્રયત્ન આ સમાજદ્વારા કરવા જરૂર છે. સામાયિક, પોષધ અને પ્રતિક્રમણની ક્રિયાઓ રસમય થઈ સાધકોનું આકર્ષણ જલ્દી થાય અને તેમાં પ્રેરાય તેવી યોજનાની જરૂર જલ્દી આવી પહોંચી છે. જ્ઞાનક્રિયાઓમાં મોક્ષ એ સૂત્રને સાર્થક કરવા ક્રિયાકાંડના વિભાગને સજીવન અને રસમય કરી દેવામાં છે. જૈનોમાં શ્રદ્ધાબળ અને ક્રિયાબળ શા કારણથી ઘટી ગયું છે તેનાં સૂક્ષ્મ કારણો તપાસી તેનો પ્રબંધ કરવો ઘટે છે. રહસ્યો સમજ્યા વગરનાં વ્રતોનું ઉચ્ચારણ કરવાથી અથવા પ્રતિજ્ઞાઓ લેવાથી વ્રત ગ્રહણ કરતી વખતે જેટલું મનોબળ હોય છે તેના પાલનમાં એક શતાંશ જેટલું પણ રહેતું નથી તેનું શું કારણ? કારણ એજ કે અધિકાર વિનાનું અને રહસ્યની સમજણ વગરનું વ્રતગ્રહણ; આ પરિસ્થિતિને તપાસી લઈ સમાજની નાડની ચિકિત્સા કરી ઔષધો તૈયાર કરવામાં તેમની મહત્વતા છે. અમે ઇચ્છીએ છીએ અને નમ્ર સુચના કરીએ છીએ કે પ્રસ્તુત સમાજ ભવિષ્યમાં શ્રદ્ધાબળ-જ્ઞાનબળ અને ચારિત્રબળની વૃદ્ધિ કરવા માટેના સંગીન પ્રયત્નોમાં પ્રયત્નવાન અને સાવધાન રહે.

પ્રકીર્ણ નોંધ.

ગત વર્ષમાં મથુરાની સર્વ ધર્મ પરિષદમાં જૈન દર્શન સંબંધી તત્ત્વ નિવેદન, પૂજ્યપાદ પ્રૌ કાંતિવિજયજી મહારાજ તરફથી થયેલી સૂચના અનુસાર લીંબડી નરેશ પોતાના રાજ્યમાં કરેલો જીવહિંસા પ્રતિબંધનો કરેલો ઠરાવ, અને લીંબડી ઠાકોર સાહેબે જિનેશ્વર પ્રતિષ્ઠા માટે બતાવેલ પ્રેમ, તેમજ મુનિ શ્રી રાજવિજયજીનો દક્ષિણમાં ગંતુર સુધી વિહાર એ બનાવો મુખ્ય છે.

કોન્ફરન્સને સૂચના.

લાલા લજપતરાય તરફથી બહાર પડેલા ‘ ભારત ધર્મકા ઇતિહાસ ’ માં જૈન દર્શનનાં તત્ત્વોની માન્યતા સંબંધી થયેલી ભૂલોનો પ્રતિકાર અનેક સ્થળેથી પ્રત્યુત્તર રૂપે આવેલો છે; જો કે આ સંબંધમાં લગભગ દશ વર્ષે ‘ એસોસિએશન ઓફ ઇંડીયા ’ બહુત થઈ છે પરંતુ લાલા લજપતરાયને આ ભૂલોવાળી હકીકત પહોંચી હશે કે કેમ તેની શંકા છે. કેમકે તે સંબંધમાં હજી સુધી તેમના તરફથી કશો સંતોષકારક ખુલાસો મળી શક્યો નથી. તેમજ મીસીસ સ્ટીવન્સે Heart of Jainism ના પુસ્તકમાં જૈન દર્શન સંબંધી માન્યતાઓનો જે જે અવળો અર્થ કરેલો છે તેના પ્રત્યુત્તરો પણ કેળવાયલા અને જૈન દર્શનનું મુદ્દાસર જ્ઞાન ધરાવનારાઓ તરફથી અપાવા જોઈએ. ખાસ કરીને અન્ય દર્શનોનાં તરફથી જે પુસ્તકો બહાર પડે તેમાં જૈન દર્શન સંબંધી જે જે માન્યતાઓ સંબંધમાં ભૂલો હોય તે તપાસનારી એક વિદ્વાન ધાર્મિક તત્ત્વજ્ઞાન સમજનારી કમીટી કોન્ફરન્સ તરફથી સુકરર થવી જોઈએ.

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રગતિનો અભાવ.

બી. એ. બેરીસ્ટર વગેરે ઉંચી ડીગ્રીની પરીક્ષા પસાર કરનાર તેમજ ધારાસભામાં પ્રવેશ કરનાર તરીકે જૈનોની સંખ્યામાં ખાસ વધારો થયો નથી તેનું કારણ જૈનો દ્રવ્યની પાછળ જેટલી પારસ્થિતિમાં મંડ્યા રહે છે તેનો એક શતાંશ પણ ઉચ્ચ કેળવણી તરફ લક્ષ્યબિંદુ રાખતા નથી, અને કદાચ રજ્યાખડ્યા સોલીસીટર કે બેરીસ્ટર થાય છે તો પોતાનો ધંધો સમૃદ્ધ કરવા સિવાય આત્મલોગ આપવામાં પાછળ હોય છે. તેથીજ સ્વામી રામતીર્થ કે વિવેકાનંદ જેવી વ્યક્તિઓ જૈનોમાંથી પ્રકટવાને હજી ઘણાં વર્ષો જોઈશે; કે જેઓ અમેરિકા જેવા સ્થળમાં જઈ જૈનોના અહિંસા પરમો ધર્મ ના સિદ્ધાંતો સમજાવી જૈન દર્શનનો વિજયધ્વજ પરદેશમાં ફરકતો કરે.

પદવીપ્રદાન અને ઉત્સવો.

પંજાબમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનો અપૂર્વ પ્રસંગ તેમજ વલ્લભવિજયજી મહારાજનું આચાર્ય પદવી આરોહણ એ બે ઉત્તમ પ્રસંગો સાથે બની ગયા છે. તેમજ પન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી તથા વાચસ્પતિ શ્રી લઘિધવિજયજી અને પન્યાસજી શ્રી મેઘવિજયજીને પણ ગત વર્ષમાં આચાર્ય પદવી પ્રદાન થયેલું છે. આ સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસને ગત વર્ષમાં પંજાબના શ્રી સંઘ તરફથી આવેલાં માનપત્ર અને સુવર્ણ પદક તેમનો નિઃસ્વાર્થ સમાજ સેવા અને શુદ્ધભક્તિના ચિન્હ તરીકે એનાયત થવાથી તેવા ઉત્સવમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થવા પામી છે.

જૈન સમાજને પડેલી ખોટ.

આચાર્ય શ્રી ભુદ્ધિસાગરજીનું સ્વર્ગગમન એ જૈન પ્રબંધને એક સાક્ષર અને કવિ જીવનની ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. તેમની લગભગ માળાના મણકા જેટલી ૧૦૮ ગ્રંથાવલિએ તેમજ તેમનાં ભજનો અને પદ્યોએ જૈન પ્રબંધને ઘણું અંશે અધ્યાત્મિક ઓળખાણ કરાવી છે, એમ કહેવામાં કશી પણ અતિશયોક્તિ ગણાશે નહિ. તે સાથે દાનવીર અને ધર્મ શ્રદ્ધાવાન મુખ્ય બે નરરત્નો શેઠ મોતીલાલ મુળજી તથા શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈના મૃત્યુની નોંધ ગત વર્ષમાં બનેલા બનાવ તરીકે પ્રસ્તુત પ્રકરણમાં દિલગીરી પુરઃસર લઈએ છીએ.

શ્રી સિદ્ધાચળજી સંબંધમાં.

પ્રસ્તુત વર્ષમાં શ્રી સિદ્ધાચળજીનો શ્રી પાલીતાણા રાજ્ય તરફથી નિર્ણીત થયેલ પદ્મો આવતા વર્ષના લગભગ ફાલ્ગુન માસમાં પુરો થાય છે; તો તે પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય તે પહેલાં શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની કમીટી કેવા વિચારમાં અને નિર્ણય ઉપર આવેલ છે તે જણાયું નથી, એ દીર્ઘસૂત્રીપણાની પરિસીમા કહેવાય !

નૂતનવર્ષની મંગળમય લાવના.

૭

પરંતુ હવે તેને માટે જૈનોની સમગ્ર અખંડતાને કેળવી બનતી તાકીદે રાજ્ય સાથે સહાનુભૂતિ પૂર્વક શત્રુજય તીર્થ સંબંધી નિર્ણય કરી લેવો ઘટિત છે કે જેથી જૈન સમાજને તીર્થયાત્રાનો પ્રસંગ ચાલે છે તેમ શાંતિ પૂર્વક ચાલુ રહે.

લેખદર્શન.

પ્રસ્તુત માસિકે ગત વર્ષમાં ગદ્ય અને પદ્ય લેખો મળીને લગભગ પંચોતેર લેખો આપેલા છે, જેમાં પચીશ પદ્ય લેખો છે, અને પચાસ ગદ્ય લેખો છે. પદ્ય લેખોમાં લગભગ ૧૦ લેખો સંઘવી વેલચંદ્ર ધનજીના છે. જેઓનો કવિતાઓ રસિક અને બોધપ્રદ છે. રા. વિહારી, જયંત અને પાદરાકરની કવિતાઓ પણ સુંદર અને લાલિત્યથી ભરપૂર છે. મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજનું ચંદનબાળાની વિનિતિ રૂપ પદ્ય મુનિ સૃષ્ટિમાં કવિ જીવનની વૃદ્ધિ સૂચવે છે. પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ કે જેઓ સમર્થ વિદ્વાન છે તેઓ અનેક પૂજ્યો અને સ્તવનોના રચયિતા તરીકે કવિસૃષ્ટિમાં કયારનાઓ ઉચ્ચ પંક્તિમાં દાખલ થઈ ગયેલા છે. તેમનું રચેલું સિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન પણ પદ્ય વિભાગ તરીકે ગત વર્ષમાં આવેલું છે. આ સિવાય કવિ શિરોમણિ શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરિનું રચેલું સ્તવન પણ ‘પ્રભુપ્રાર્થના ધ્યેય’ રૂપ ગત વર્ષની પદ્ય પ્રસાદીમાં ઉમેરા થઈ ગયેલો છે; તેમજ પીંઠ એન શાહ, અમૃતલાલ માવજી અને રા. સુરવાડાવાળાના પદ્યો પણ લાવવાહી હોઈ પ્રશસ્ય છે. ગદ્ય લેખોમાં મુનિરાજ દર્શનવિજયજી મહારાજના વિશ્વરચના પ્રબંધનો લેખ લગભગ ૧૦ માસિકોમાં આવેલો છે. પૃથ્વીને ગોળા રૂપ માનતા પાશ્ચાત્ય સિદ્ધાંતનું જૈન દર્શનની માન્યતા અનુસાર શોધક દૃષ્ટિથી સાફ ખંડન કરે છે, અને ગ્રેજ્યુએટોને જૈન ગણિતાનુયોગના સિદ્ધાંતની અચ્છી રૂપરેખા સમર્પે છે. એવી શોધક વૃત્તિ આપણા મુનિજનોમાંના કેટલાઓ ઉત્પન્ન કરી છે? તે વિચારતાં પ્રસ્તુત પ્રયાસ ખાસ કરીને પાશ્ચાત્ય પ્રાણીશાસ્ત્ર અને વિજ્ઞાનવાદનો અભ્યાસ કરનારાઓને ભવિષ્યમાં આવકાર દાઢી થઈ પડશે. શ્રીમદ્ કપૂરવિજયજી મહારાજે યોગપ્રદીપનો અનુવાદ અને બોધવચનોના બે લેખો આપી પ્રસ્તુત માસિકને મુનિપ્રસાદીથી અલંકૃત કરેલું છે. ઐતિહાસિક સાહિત્યનો લેખ મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજે બે માસિકોમાં પૂર્ણ કરેલો છે જે ઇતિહાસમાં રસ લેનારાઓને સુંદર માર્ગદર્શક છે અને જૈન દર્શનના પ્રાચીન ઇતિહાસને પ્રકાશમાં લાવનાર છે તેમજ લેખનશૈલી પણ પ્રશસ્ય અને સચોટ છે. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજે શ્રી સ્થુલભદ્રજી સંબંધી ઉદ્દેલેખ હૃદયંગમ ભાષાદ્વારા વર્ણવેલો છે; આ રીતે જૈનસમાજ ઉપર ઉપકાર દૃષ્ટિએ લેખો લખવાનું કાર્ય મુનિવર્ગમાં વિશેષ ઉત્તેજિત થવા પામ્યું છે; અને તે માસિકના નિમિત્તદ્વારા થતું જતું હોઈ ખુશી થવા જેવું છે, રા. પાદરાકરનો લેખ ‘શ્રી દેવચંદ્રજી અને ગુર્જર સાહિત્ય’ સાહિત્યની દૃષ્ટિએ ઘણોજ ઉચ્ચ છે. અને ગુજરાતી સાહિત્યદ્વારા

૮

શ્રી આત્માનંદપ્રકાશ.

જૈન સૃષ્ટિમાં થયેલા મુનિરત્નને સંપૂર્ણ રીતે ઓળખાવે છે; લગભગ ત્રણ માસિકમાં આ લેખ સમાપ્ત થયેલ છે. રા. ઉત્તમચંદ લલ્લુભાઈ ઝવેરી બી, એ, એલ એલ, બીનાં લગભગ પાંચ લેખો આવેલા છે જેમાં દુઃખ રહસ્ય, પ્રેમસ્વરૂપ અને સત્ય અને સૌંદર્ય મુખ્ય છે; આ લેખોની ભાષા શૈલી સુંદર છે, તેમજ રહસ્યથી અને વિદ્વત્તાથી ભરપૂર છે અને મનુષ્યોને વ્યવહારમાં તેમજ આધ્યાત્મિક જીવનમાં ઉપયોગી છે; રા. પો. કે. શાહના શિક્ષક અને શિક્ષણનો લેખ કેળવણીનું દૃષ્ટિબિંદુ ખડુજ સુંદર રીતે સમજાવે છે. તે સિવાય ન્યાય સંપન્ન વિભવ વિગેરે બે લેખો આ સભાના સેક્રેટરીના છે. તે સુંદર શૈલીથી લખાયેલા છે. રા. એન. બી. શાહનો ધાર્મિક કેળવણીની આવશ્યકતા અને જૈનોની શૈયનીય સ્થિતિના બંને લેખો સમાજની લાંબા વખતની ઉંઘ ઉઠાડી જાગૃતિમાં રહેવા સૂચવે છે તેમજ કેળવણીનું દૃષ્ટિબિંદુ ગણતરીપૂર્વક રજૂ કરે છે; તદુપરાંત શેઠ અમરચંદ તલકચંદ સીરીઝમાંથી માનવજીવન સફળ કેમ થાય? વિગેરે લગભગ ૧૫ લેખો મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજીએ શુદ્ધ કરી મોકલાવેલ આપવામાં આવ્યા છે જે જૈનસમાજને નૈતિક, ધાર્મિક, પુરૂષાર્થ પરાયણ અને ઉદાર થવાની વિવિધ દેશીય સૂચનાઓ આપે છે. આ લેખો જૈનસમાજને ઉપયોગી હોવાથી દાખલ કરેલા છે. રા. મુધાકરનો ‘દીવાલી અને ‘ભૂતકાળનાં ગૌરવો’ ના બે લેખો સમાજ હૃદયને ચમકાવનારાં છે. જૈન કોન્ફરન્સ વિજયી કેવી રીતે થઈ શકે’ એ લેખ રા. પો. પટલાલ ત્રિભોવનદાસ કરાંચીવાળાનો કોન્ફરન્સને માટે ઠીક માર્ગદર્શક છે. આ સિવાય શ્રંથાવલોકન અને વર્તમાન સમાચારના લગભગ બધા લેખો આ સભાના સેક્રેટરી તરફથી અપાયેલા છે. પીઠ પૃષ્ઠ ઉપર જુદાં જુદાં પુસ્તકોમાંથી રહસ્ય તરીકે તારણ કરીને લગભગ ૬ લેખો આપવામાં આવ્યા છે. કે જે વાંચક વર્ગને ઉપયોગી હોઈ સન્માર્ગ દર્શક છે.

કર્તવ્યનો સમય.

જેટલાં નયો તેટલાં વયનો છે; પરંતુ એ વયનો કરતાં કર્તવ્યની કિમ્મત અનેક ગણી વધારે છે. દાન, શીલ, તપ અને ભાવ રૂપ ચતુર્વિધ ધર્મમાં દાનની પ્રાથમિકતા સેવાધર્મની મુખ્યતાને અંગે છે. મતલબ વિચારો અને તર્કવાદો કરતાં કર્તવ્ય કરવાનો સમય આવી લાગ્યો છે; તે સમયે નીચેના પ્રશ્નો પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાના આત્માને પુછી લઈ અંતઃકરણનો ઉત્તર મેળવી લેવો જોઈએ અને કર્તવ્ય પરાયણ થઈ જવું જોઈએ. એ પ્રશ્નો આ છે. મનુષ્ય જીવનનું કર્તવ્ય શું હોઈ શકે? પશુકોટિ કરતાં આપણી પ્રવૃત્તિ ઉચ્ચ છે કે કેમ? વ્યવહારમાં અર્થ અને કામની પાછળ ધર્મનું બળ છે કે કેમ? ધર્મ અને તેના પાલનની પાછળ આત્મબળની પ્રગતિ કેટલી છે? વિલાસભાવના અને ઈચ્છાઓ પ્રથમ કરતાં વધે છે કે ઘટે છે? ક્રોધ માન માયા અને લોભનું બળ મંદ પડતું જાય છે કે વેગવાન થતું જાય છે?

નૂતન વર્ષની મંગળમય ભાવના.

૯

જૈનદર્શનની વિશુદ્ધ ક્રિયાઓનું પાલન કરવામાં અવકાશ કેટલો લેવાય છે? પરમાત્માની ભક્તિદ્વારા આત્માની પ્રસન્નતા પ્રકટે છે? આ સર્વ પ્રશ્નો આ વર્ષને પ્રાંતે વિચારી તેમાંથી મન વચન અને શરીરના બળવડે આચારમાં મુકી જગત્ ઉપર મનુષ્ય અને જૈન તરીકેના જન્મની સાર્થકતા કરવા સૂચવીએ છીએ.

નવીન ભાવના અને લેખકોનો આભાર.

પ્રસ્તુત નવીન વર્ષમાં ધર્મજીવનમાં બળની પ્રગતિ થાય તેવા સુંદર શૈલીથી લેખો આપવાની ઇચ્છા રાખી છે. ખાસ કરીને ઐતિહાસિક વિભાગ પ્રાચીનતાને દર્શાવનાર અને તે ઉપર નવીન મીમાંસા માટે દિશાસૂચન કરનાર તરીકે આગળ વધારવામાં આવશે; દ્રવ્યાનુયોગાદિ ચારે અનુયોગોમાં અજવાળું પડી શકે તેવી પદ્ધતિ પુરઃસર લેખો આપવા ઇચ્છા છે. કેળવણીની પ્રગતિ અને દેવ, ગુરુ, ધર્મ તરફની શ્રદ્ધા વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રકટી આત્માનુભવની ઝાંખી થાય તેવા હેતુ પુરઃસર લેખો નવીન વર્ષમાં આવશે. આ અમારી ભાવનાની સફળતા સાક્ષર લેખકોના ઉપર નિર્ભર છે.

પ્રાંતે પૂજ્ય મુનિશ્રી લેખકોનો તેમજ સાક્ષર ગૃહસ્થ લેખકોનો પ્રસ્તુત પત્ર સાથેની સહાનુભૂતિ ધરાવનાર તરીકે આભાર માનીએ છીએ તેમજ નવીન વર્ષમાં અમારી ભાવનાને વિશેષ બળ મળે તેવી વિચાર પ્રણાલિકાને લાંબાવી જૈન સમાજને વિશેષ ઉપકારી લેખો આપવા એમને વિનંતિ કરીએ છીએ. તેમજ ક્ષણે ક્ષણે યત્નવતામુપૈતિતદેવ રૂપં રમણીયતાયાઃ ॥ એ ન્યાયે નૂતન સાક્ષર મુનિરાજે તેમજ સદ્ગૃહસ્થોને લ્લાન વર્ષમાં જૈન સમાજમાં નવચેતના પૂરનારા તેમજ સામાજિક અને ધાર્મિક ઉન્નતિ પ્રાપ્ત કરાવનારા લેખો આપવા સાદર નિમંત્રીએ છીએ.

નવીન ભાવનામાં પ્રથમ આ સભાને સ્થાપન થયા ત્રીશ વર્ષ થયાં હોવાથી તેની સ્થિતિસ્થાપકતા થયેલી હોઈને તેનો રૌપ્ય મહોત્સવ (સીલવરજ્યુબીલી) ઉજવવાનો નિર્ણય સભાએ કરેલો છે, તે સભાના અને સભાસદોના સુભાગ્યે તે પ્રાપ્ત થયેલ અર્પૂર્વ પ્રસંગ વધાવી લેવાનો છે. આવા મહોત્સવ ઉજવવા તેનો હેતુ તેની ત્રીશ વર્ષની કાર્યવાહી, સભાએ કરેલી ગુરુભક્તિ; જ્ઞાનોદ્ધાર-સાહિત્ય પ્રચાર, સમાજસેવા વગેરેનો સંપૂર્ણ હેવાલ પ્રકટ કરવો, ભવિષ્યમાં કરવા જેવા કાર્યો જણાવવા અને સાથે દેવગુરુ ભક્તિ કરવી વગેરે અનેક કારણો મુખ્ય છે.

ખીજી આ સભાનો જે ઉદ્દેશ વિવિધ જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર, પ્રકટન અને સંસ્કૃતિ સાહિત્ય કરી બહોળા પ્રમાણમાં તેવે પ્રકારે જ્ઞાનભક્તિ કરવી તે છે. અમુક સ્થિતિ સભાને જેમ જેમ પ્રાપ્ત થતી જાય તેમ તેમ તે માટે આગળ પગલું ભરવું જોઈએ. પ્રથમ મૂળ કિંમતમાં વધારો કરી સાહિત્યપ્રચાર થતો. હાલ સાનુકૂળ કેટલાક સંયોગ પ્રાપ્ત થતાં થતાં ગુજરાતી મૂળ કિંમતે અને સંસ્કૃત અડધી કિંમતે આપવાનો

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિર્ણય થયેલ છે. સીરીઝના ગ્રંથોની જે યોજના સભાએ કરી છે તે એવા હેતુથી કરેલી છે કે અમુક સંખ્યા સીરીઝની થતાં, ગણતરી પ્રમાણે તે પછી કોઈપણ ગ્રંથ મુદ્રણ કિંમતથી પણ ઓછી કિંમતે આપી શકાશે, જેથી સસ્તું સાહિત્ય પ્રચારની ઉત્તમ ભાવના અને સભાનો ઉદ્દેશ વિશેષ પ્રકારે પણ પરમાત્માની કૃપાથી હવે સભા પાર પાડી શકશે.

ત્રીજી ભાવના બંને પ્રકારની કેળવણીને ઉત્તેજન આપવું એ સર્વ મનુષ્યોનું ખાસ કર્તવ્ય છે. છુટી છુટી સ્કોલરશીપો અને મદદ તો સર્વ સ્થળે મળે છે, તેથી જોઈએ તેવું કાર્ય થતું નથી; ત્યારે 'પૂર્વકાળની જેમ ગુરુકુળ જેવા આશ્રમો સ્થાપી ત્યાં સામાન્ય (સ્કુલનું) અને ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે આપી શકાય, આચાર વિચાર અને સંસ્કાર ઉત્તમ બને તેવું શિક્ષણ અપાય તેને માટે પ્રયત્નો થવા જોઈએ. બીજું સ્કુલની ઉંચી કેળવણી લેવાય અને સાથે અનેક પ્રકારના ઉદ્યોગ હુન્નરનું જ્ઞાન મેળવવા પાશ્ચાત્ય દેશમાં મોકલી તે પ્રાપ્ત કરી, પોતાનું અને સમાજ કે દેશની શિક્ષણ સેવા કરે તેવા વિદ્યાર્થીઓને ચુંટી કાઢી તે માટે સ્કોલરશીપો જગેરેથી મદદ આપી તૈયાર કરવા; આ બે કર્તવ્યો હાલ શિક્ષણ માટે ઉપયોગી છે. એટલું તો ચોક્કસ છે કે હાલની સ્કુલમાં જ્યાં ધાર્મિક કેળવણી આપી શકાતી નથી ત્યાં જૈન બાળકોને એકલી શુષ્ક સ્કુલ કેળવણી શું કામની ? માટે ધાર્મિક કેળવણી સાથે આપી શકાય તેવી સ્કુલો જૈન કોમ ન કરે ત્યાં સુધી તે કામનું નથી; માટે ઉપરના બે પ્રકારે શિક્ષણને ઉત્તેજન આપવાની જરૂરીયાત પણ આ સભા સ્વીકારે છે; ઈચ્છા ધરાવે છે. અમુક સ્થિતિ પ્રાપ્ત થતાં તે માટે આ સભાના સેક્રેટરી તેવી યોજના સભા પાસે રજુ કરવા ધારે છે.

અંતિમ પ્રાર્થના.

ઉપસંહારમાં ૨૩ મા તીર્થંકર શ્રી પાર્શ્વનાથજી મહારાજ અને ઉપસર્ગ હરનારા તેમના અધિષ્ઠાયક પાર્શ્વચક્ષુનું મંગલમય સ્મરણ કરી નવીન વર્ષમાં તેઓ પ્રસ્તુત પત્રના વાંચકો માટે એવું સાહિત્ય ઉપજાવે કે જે વાચકનાં જીવનોમાં રસપૂર્તિ કરે, નેત્રોમાં જ્ઞાન જ્યોતિ ભરે, બુદ્ધિમાં વિવેક પૂરે, હૃદયમાં શ્રદ્ધાનો ભંડાર ભરે, સમસ્ત જીવનનો પરમાત્મા સાથે અલેદ કરાવે અને મૂર્તિમાન આત્મિક આનંદ ઉત્પન્ન કરી નવચેતના પ્રકટાવે એ મંગલમય પ્રાર્થના સાથે નીચેનો સ્તુતિ-શ્લોક આલેખી વિરમીએ છીએ.

મોગી યદાલોકનતોડપિ યોગી । વમ્ભૂવ પાતાલપદે નિયોગી ॥

કલ્યાણકારી દુરિતાપહારી । દશાવતારી વરદઃ સ પાર્શ્વઃ ॥

ૐ શાંતિઃ

વિશ્વરચના પ્રમંથ.

નિવેદન ૯ મું

હવે આપણે જાણી શક્યા કે પૃથ્વી સ્થિર છે જેથી મૂળ વાતને હાથ ધરીએ પ્રથમ, પ્રશ્ન થશે કે પૃથ્વી શેના આધારે રહેલી છે તો તે પણ ટુંકમાં સમજાવ્યું. કેાઈ વિદ્યાધર કે વિમાનવાળો માણસ પોતાના વિમાનને ગામમાં, ઘરોમાં, મોલે મોલે કે નેવે નેવે ચલાવવા ધારે તો ચલાવી શકશે નહિ. કારણ કે આ હવા ઘણી પાતળી છે, જેથી અમુક હદે તીર્છા થઈ ઉંચી થઈ ઘટ્ટ હવા પામીને પોતાના વિમાનને ચલાવી શકશે. પક્ષીઓ પણ અમુક હદે ઉંચે જઈ સિદ્ધા ચાલે છે, પતંગ પણ અમુક હદે ગયા પછી એકદમ લટતી નથી, તો આથી જાણી શક્યા કે અહિં તન (પાતળો) વાયુ છે, તેથી ઉંચે જઈએ તેમ તેમ ઘનવાયુ (કઠણવાયુ) હોય છે જે ઘટ્ટ વાયુ વિમાન વિગેરેને ટકાવવાને શક્તિમાન હોય છે.

ગેલુસાકને બીઓટ નામે ફ્રાંસ વિદ્વાનો ઇ. સ. ૧૮૦૪માં સુમારે ચાર માઈલ ઉપર ચડ્યા હતા, તેઓ ત્યાંની સ્થિતિમાં લખે છે—કે ત્યાંની હવા ઘણી ઠંડી હતી. કે, શીશા માહેની શાહી પણ સુકાઈ ગઈ. વળી ત્યાંની હવા એવી હતી કે પક્ષી ઉડાડયું પણ ઉડી જ ન શકયું અને અમુક હદ સુધી પત્થરની જેમ નીચે ઉતરી પડયું પછી ઉડી શકયું. ૩૨ ત્યાંથી આગળ વધતાં ફ્રેફ્રાંસ પણ ન સંઘડી શકે એવી ઘટ્ટ હવા આવે છે જ્યાં ગયેલ માણસને આપણી પાતળી હવા ન મળવાથી બહુ મુશ્કેલી પડે છે, જુઓ ૧૮૬૨માં ગ્લેશીયા ૭ માઈલ ઉપર ગયેલ તેને ત્યાં પવન વિના બેભાનીની અસર થઈ હતી. સને ૧૯૨૦ની ફ્રેફ્રાંસમાં અમેરીકા વિમાનવીર શ્રોયેડરે ૩૩૧૩૩ ફુટ ઉંચે ચડ્યો હતો. જ્યારે તા. ૨૬-૬-૧૯૨૧માં લેફ્ટેનન્ટ જે-એ-મોકરેડી ૪૦૮૦૦ ફુટ ઉડેલ છે. તેમના મતે ટુંક મુદતમાં આકાશ પણ સુવિધા બની જશે, (પ્રવાસી ૨૨ | ૬) આ સ્થાનની હવા પણ ભારે છે, અહિં વાદળ સ્થિર છે. એ પ્રમાણે પવનની ઘટ્ટતા જાડાઈ વધતા આગળ ઘનોદધિ—ખરફ જેવું કઠણ પાણી આવે છે, તેની ઉપર ગમે તેટલો ભાર નાખીયે તો તે સ્થિર રહી શકે છે, ખરફના પર્વતો જોવાથી તેની વિશેષ સાબીતી થાય છે, આ નિયમ પ્રમાણે જ જગત્ શેની ઉપર છે એના ઉત્તરમાં તન વાયુ, ઘનવાયુ, ઘનોદધિના આધારે આ જગત રહેલું છે. આ વાત બુદ્ધિગમ્ય છે, એટલું જ નહિ પણ સર્વજ્ઞ જ્ઞાનીયો પણ તે પ્રમાણે જોઈને કહી ગયા છે. આ વાત માટે જુદા જુદા મત લેદો જોઈએ છીએ. કારણ કે પુરાણ વાદીયો કહે છે કે માનુષોત્તર પર્વત પછી અલોક

+૩૨ અહિં ગુરુવાકર્ષણનો વિરોધ દેખાય છે. કારણ કે તે હવાના ફેરફારને લઈને પડયું હતું. ને હવા બદલતાંજ તે ઉડવા લાગ્યું હતું.

૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે, મેરૂથી માનુષોત્તરપર્વત સુધી જેટલી પૃથ્વી છે તેટલીજ બહારની પણ પૃથ્વી છે, પૃથ્વીનો આયામ-વિસ્તાર આશરે ૫૦ કોટ યોજન છે. તેના ચોથા ભાગે લોકલોક ચલ છે.

તે ઉપર રહેલા ગળે સુંઠાવડે પૃથ્વીને ધરિ રાખે છે, ભગવાન પણ ત્યાં બધી સેનાથી વિંટાએલા પૃથ્વીને હાથો વડે ઉંચી ધરી રાખે છે. (પદ્મપુરાણભૂમિ ખંડ ભૂમીવર્ણન નામ ૧૩૧ અધ્યાય) વળી બીજી તરફ શેષનાગપર પૃથ્વી રહેલી જણાય છે, તેમજ કાચબાની પીઠપર પણ પૃથ્વીનું રહેઠાણ કહે છે અમૃતસાગરમાં પણ કહ્યું છે કે સર્વે વૃશ્ચિકમેગજ પ્રચલતિ-વ્યાસાદિભિઃ કથ્યતે ॥

चापमीन कु लीरभेचवृषभे सत्यंचलेत कच्छपः ॥

युके कुंभधनेमृगेन्द्र मिथुने कन्यामृगे पन्नगः ॥

तेषामेकतमोयदिप्रचलति क्षोणिस्तदाकंपते ॥ ૧ ॥

કુરાન જગતને ગાયના શીંગડાપર રહેવાનું જણાવે છે, બૈબલના ચિર્મખા-હના પ્રકરણમાં અધ્યાય ૧૦થી ૧૨ને અધ્યાય ૫૧માં કલમ ૧૫થી જણાવે છે કે ચહોવાડે પોતાના સામર્થ્યથી પૃથ્વી બનાવેલી છે, પોતાને જ્ઞાને જગત ધરી રાખ્યું છે. બૈબલ ગીત શાસ્ત્રના ૨૪માં અધ્યાયમાં કહે છે કે-કેમકે તેણે સમુદ્રપર તેનો પાયો નાખ્યો છે, ને પ્રવાહો પર તેને સ્થાપિત કીધી છે. ૧૦૪માં અધ્યાયમાં કહે છે કે—પાણીપર તે પોતાના ચોરડાના ભારવટીયા મૂકે છે, વાદળોને તે પોતાનો રથ બનાવે છે, વાયુની પાંખોપર તે ચાલે છે. તે કદી ખસે નહિ એવો તેણે પૃથ્વીપર પાયો નાખ્યો છે. ગીત ૧૦૬-૯૦ માં તથા અહો સુચા ૧૦-૧૨-૧૪માં પણ તેવું જ કથન છે, આ પ્રમાણે બાઇબલની દ્રષ્ટિએ સમુદ્રપર પૃથ્વી હોવાનું જણાવે છે. આમાં વિચારીએ તો-દિગ્ગજ-શેષનાગ-ગાય કે સમુદ્ર શાની પર છે તે કાંઈ નિશ્ચય થતો નથી, તેથી ઇબ્રેજીએ પૃથ્વીને સૂચ ના આકર્ષણ-અદ્ધર મानी છે ને તેમાં પણ સૂર્ય શેના આધારે છે એવા વિચારમાં કાંઈ સફલતા પ્રાપ્ત થતી નથી. ભાસ્કરાચાર્ય પણ કહે છે કે મૂર્તોધર્ત્તાચેદ્ધારિત્ર્યાસ્તદન્ય સ્તસ્યાપ્યન્યોપ્યેવમત્રાનવસ્થા માટે આમાં સત્ય શું છે એ ભાસ્કરાચાર્ય પણ સત્ય શોધી શકેલ નથી, ને પૃથ્વી ખાલી અદ્ધર રહેલી છે એમ જણાવે છે, પણ સત્ય તો એજ છે કે પ્રથમ તન વાયુ આદિ વસ્તુઓ કહી તે ઉપરા ઉપરી રહેલ છે ને તેના પર પૃથ્વી રહેલ છે હવે પૃથ્વી કેવડી છે તે જોઈએ:

પ્રથમ: પૃથ્વીના મધ્ય ભાગમાં એક લાખ યોજન ઉંચો મેરૂ નામે પર્વત છે, તેની ચારે બાજુ આશરે અર્ધા અર્ધા લાખ યોજન સુધી દૂર જંબુ નામે મહાન દ્વીપ છે, આ જંબુદ્વીપ લાંબો પહોળો પ્રમાણે શુભે એક લાખ યોજનનો છે, તેના મધ્ય ભાગમાં ૧૦૦૦ યોજનના વિસ્તારવાળો મેરૂ નામે પર્વત છે, તેની ઉત્તરે ને દક્ષીણે પાંચસો પાંચસો યોજનના વિસ્તારવાળા બે ભદ્ર વનો છે ત્યારપછી દેવ કુરુક્ષેત્રને

વિશ્વરચના પ્રખ્યાત.

૧૩

ઉત્તર કુરુક્ષેત્ર નામે મનુષ્યના ક્ષેત્રોને પછી નિષધને નીલવંત નામે પર્વતો છે, ત્યારપછી ઉત્તરને દક્ષીણમાં ક્રમે એકબીજાથી અર્ધા અર્ધા માપવાળા હરિવંશ ક્ષેત્ર, રમ્યકક્ષેત્ર, મહા હેમવંત પર્વત, રૂપીપર્વત, હેમવંતક્ષેત્ર, ઔરણ્યક્ષેત્ર, ચુલ હિમવંતપર્વત, શીખરિપર્વત, ભરતક્ષેત્ર, ઔરાવતક્ષેત્ર રહેલા છે. તેમાં કહેલ દરેક ક્ષેત્રોમાં મનુષ્યોની વસ્તી છે, વળી નિષધને નિલવંત પર્વતની મધ્યે મેરૂના પૂર્વ પશ્ચિમ ભાગમાં મહાવિદેહક્ષેત્ર છે, તેમાં અને આંતરદ્વીપોમાં પણ મનુષ્યો રહે છે, એકદમ ઉત્તરમાં ઔરવત ક્ષેત્રને દક્ષીણમાં ભરતક્ષેત્ર છે, તે બંને સરખા છે ને જંબુદ્વીપનાં ૧૯૦ માં ભાગમાં પથરાયેલા છે અર્થાત કે ૫૨૬૬૬૬ યોજન પ્રમાણ-વાળા છે આ પ્રમાણે એક લાખ યોજનનો જંબુદ્વીપ બાબુવો. +૩૩ (જુઓ ચિત્ર આડમું) પુરાણોમાં જંબુદ્વીપ માટે નીચે પ્રમાણે અધિકાર છે.

ચક્ર જેવો જંબુદ્વીપ છે, ચારે બાજુ લવણસમુદ્રથી વિટાયેલ છે. મેરૂની દક્ષીણે, લવણોદધિની ઉત્તરે ભરતકિં પુરૂષને હરિવર્ષ નામે ત્રણ ક્ષેત્ર છે, ને આંતરે આંતરે એકેક પર્વતો છે, સમુદ્રમાં પૂર્વ પશ્ચિમે-કેતુમાલને ભદ્રશ્વવર્ષ છે, તેની મધ્યે મેરૂ નામે લાખ યોજન ઉંચો સોનાનો પર્વત છે, જેનું ધ્વજાવર્ષ નામે ક્ષેત્ર છે, અહિં સોનાના કાગડા હોય છે. સૂર્ય, ચંદ્ર, નક્ષત્ર, અને વાયુ, આ મેરૂ પર્વતને નિત્ય પ્રદક્ષિણા દે છે, ત્યાં ચાર દેવોજ્ઞાન છે જેમાં સિદ્ધચારણો વિચરે છે. દક્ષીણને ઉત્તરનાં બંને ક્ષેત્રો મનુષ્યના આકારે છે (જુઓ ચિત્ર ૯ મું) + ૩૪

+ ૩૩ જંબુદ્વીપના મેરૂપર્વતથી ઉત્તર દક્ષીણમાં રહેલ ક્ષેત્રો પર્વતોનું નિચે પ્રમાણે માપ બાબુવું.

મેરૂપર્વત ૧૦૦૦૦૦

ભદ્રવન ૫૦૦

ભદ્રવન ૫૦૦

દેવકુરુક્ષેત્ર ૧૧૮૪૨૬૬

ઉત્તરકુરુક્ષેત્ર ૧૧૮૪૨૬૬

નીષધપર્વત ૧૬૮૪૨

નીલવંત ૧૬૮૪૨

હરિવંશક્ષેત્ર ૮૪૨૧૬૬

રમ્યકક્ષેત્ર ૮૪૨૧૬૬

મહાહેમવંત ૪૨૧૦૬૬

રૂપીપર્વત ૪૨૧૦૬૬

હેમવંતક્ષેત્ર ૧૧૦૫૬૬

ઔરણ્યક્ષેત્ર ૨૧૦૫૬૬

ચુલહેમવંતપર્વત ૧૦૫૨૬૬

ભરતક્ષેત્ર ૫૨૬૬૬

શીખરિપર્વત ૧૦૫૨૬૬

ઔરાવતક્ષેત્ર ૫૨૬૬૬

કુલ ૧૦૦૦૦૦

આધુનિક યુરોપમાં આ ક્ષેત્રોની કદપના માટે માકરનેલ અને નેકિથનની શોધો તપાસવી.

+ ૩૪ જંબુદ્વીપ જંબુદ્વીપ મિદંમયા ॥ લક્ષગ્રોજન વિસ્તરં (વિષ્ણુપુરાણ)

જંબુનામ્ના ચત્રિલ્યાતં, જંબુદ્વીપમિદં શ્રુતં ॥

લક્ષ યોજન વિસ્તાર, મિદં શુભંતુ ભારતં ॥ ૧૩ ॥ (નૃસિંહપુરાણ)

મેરૂ માટે-મધ્યે પૃથ્વીવ્યામ દ્વિન્દ્રો, ભાસ્યાન્નમેહ હિરણ્યક:

યોજનાનાં સહસ્રાણિ, ચતુરશીતિ મુદ્ધિત: ॥ ૧૮ ॥

પ્રવિષ્ટ: શોઢષાઘસ્તાત્ (નૃસિંહ ભૂમી ખંડ અધ્યાય ૩૦)

૧૪

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

જંબુદ્વીપ ફરતો લવણ સમુદ્ર છે તેની ફરતા બીજા દ્વીપો છે, એમ આગળ બમણું બમણું માપ લેતા જવું. (પદ્મપુરાણ ભૂમિખંડ અધ્યાય ૧૦૧) (નૃસીંહ પુરાણ કોષ અધ્યાય ૩૦) આપણે હવે જે કહેશું તેમાં અને આ પુરાણનાં સંખ્યામાં કેટલીક ભુદાહ પડે છે. ભરતાદિક ક્ષેત્રો તે હિન્દુસ્તાનમાં છે એમ મનાવવા ગોલાધ્યાયમાં મહેનત થયેલા છે, પણ પદ્મપુરાણ, વિષ્ણુપુરાણ અને માર્કંડેયમાં કહેલા દેશોનો સંગ્રહ તે કેવી રીતે કરી શકશે, વળી સિદ્ધપુરને મેરૂ તરિકે ઓળખાવે છે, તો ત્યાં પર્વત કેમ નથી ? તેમજ ઇંગ્લાંડ આદિ વિદેશોનું તેમને જ્ઞાન નથી, તો તેની વાતને વિશ્વાસપાત્ર કેમ માની શકાય ? પ્રત્યક્ષવાદી ઇંગ્રેજો પણ

परिमंडलस्तयो (भद्राश्वकेतु माल्ययोः) मध्ये, मेरुःकनक पर्वतः

आदित्यतरुणाभासो, विद्युम इवपावकः ॥

લક્ષ્યો જન ઉદ્ધાયો (પદ્મ પુરાણે ભૂમિખંડે ભૂગોળ વર્ણન અધ્યાય. ૧૩૦)

સૂર્ય સુમેરૂને પ્રદક્ષિણા કરે છે (ભાગવત સ્કંધ ૫)

सर्वेषां मुत्तरे मेरुः, लोकांलोकश्च दक्षिणेविदुरभावा दर्कस्य, भूमलेखा गतस्यच. ॥

दक्षिणोपक्रमः सूर्यः क्षिप्तेषुरिव x x x ॥

જ્યોતિષાં ચક્ર માદાય, સતતંપરિગચ્છતિ ॥ (મત્સ્ય પૂરાણ અ. ૧૦૧)

મેરૂ સ્થિતિ માટે ભુદા ભુદા મતો—મેરૂ ગાયના પુચ્છ જેવો છે વિષ્ણુપુરાણ. ધતુરાના ફૂલ જેવો છે પદ્મપુરાણ. ચોખંડો ભાગુરિવચન, અષ્ટ ખુટો સાવરણ મત, સપ્ત ખુણે અત્રિમત, સહસ્ત્રખુટો ભૃગુમત, શુથેલા વાળ જેવો ગાર્ગી, ગોળ અન્યમતે, ચૌખુટો મત્સ્યપુરાણે. (સતમત. ૯૩)

ક્ષેત્રો—ઉત્તરાકુરવોરમ્યં, વર્ષ હૈમવતંતથા ॥

भद्राश्वकेतु मालंच, तथावर्ष मिलावृत्तं ॥

भारतंहरिवर्षच, तथाकिं पुरुषावृत्तं ॥

एतान्यष्टौ तुवर्षाणि, पुष्पानि कथितानि तु (વન્હિ પુરાણે)

ઇલાવૃત, કેતુમાલ, હિરણ્ય, કુરૂ, રમ્ય, ભદ્રાશ્વ, ભરત, કિન્નર, હરિવર્ષ, (મૃગશીર્ષ)

ભરતક્ષેત્ર—ભારતસ્તુ જંબુદ્વીપસ્યનવવર્ષાંતરગત નવમવર્ષઃ ॥

उत्तरंयत्समुद्रस्य, हिमाद्रेश्चैव दक्षिणं ॥

वर्षततू भारतंनाम, भारतीयवसंततिः ॥

नवयोजन साहस्रो, विस्तरोस्यमहामुने !

કર્મ ભૂમિરિયં સ્વર્ગ, મપર્ગ ચ ગચ્છતામ્ (વિષ્ણુપુરાણે અંશ, ૨. અધ્યાય. ૩)

हिमाहवं दक्षिणवर्ष, भरताय ददौपिता

તસ્માશ્ચ ભારતવર્ષ, તસ્યનાન્મિ મહાત્મનઃ (માર્કંડેય પુરાણ ભારતખંડ વર્ણન નામો અધ્યાય. ૫૭) સમુદ્રો—જારોદેશુરસોદે સુરોદયતો દક્ષિરોદધિ મંબોદ શુદ્ધોદઃ સપ્તસિંધવઃ પરિતઃ પરિકલ્પીતાઃ (માર્કંડેય, સતમત. ૨૭) દક્ષીણો પ્રક્રમ માટે ભાસ્કરાચાર્ય સિદ્ધાંત. શીરોમણિ ગોલાધ્યાયમાં કહે છે કે, યદિનિશાજનકઃ કનકાચલઃ । કિમુતદંતરગઃ સનહૃષ્યતે, ઉદગયત્રનુમેહ રથાંશુમાન્, કથમુદેતિચદક્ષિણમાગકે (પ્ર. સ. ૬) આનું ખરૂં તત્વ તેઓ સમજેલ નથી તેથી પ્રશ્ન છે, એ પ્રમાણે બીજા ધણા દેશોનો અધિકાર ત્યાં આપ્યો છે તે જોઈ લેવો.

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૧૫

કબુલ કરે છે કે, નિત્ય ૨૦૦ માઈલની ઝડપે ચાલનારી ગાડીને સર્વ પૃથ્વીનેવાને ૬૮૫ વર્ષ લાગે તેમ છે, તેથી ચારગણા સમુદ્રો છે (૬૮૫×૩૬૦×૨૦૦=૪૨૩૨૦૦૦૦ માઈલ) જંબુદ્વીપની ફરતો બે લાખ યોજનનો ચુકીની જેમ લવણનામે ખારો સમુદ્ર છે, આ સમુદ્રમાં ૫૦૦ યોજનના લાંબા મચ્છો હોય છે, તેથી બમણો, એટલે તેની ફરતાં વલયાકારે ચાર લાખ યોજનનો ધાતકી નામે દ્વીપ છે, તેમાં પૂર્વને પશ્ચિમમાં, બે મેડ છે, તેમાં જંબુદ્વીપની પેઠેજ ઉત્તરને દક્ષિણના વિભાગે બે મેડ ના બે ક્ષેત્રો અને પર્વતો છે, તે દરેક ક્ષેત્રોમાં મનુષ્યો હોય છે, તેની ફરતો આઠ લાખ યોજનનો કાળોદધિ સમુદ્ર છે, તેનું પાણી એકદમ કાળું હોય છે, તેની ફરતો પુષ્કળ પરાવર્ત નામે દ્વીપ છે, તે દ્વીપની અધવચે ફરતો ગોળાકારે ૧૭૨૧ યોજન ઉંચો માનુષોત્તર નામે પર્વત છે, જેથી તે દ્વીપનો અર્ધો ભાગ પર્વત બહારને અર્ધો ભાગ પર્વતની અંદર રહે છે, આ કારણથી તે અર્ધપુષ્કળપરાવર્ત નામે ઓળખાય છે, તેનાં અંદરનો વિભાગ ધાતકી ખંડની પેઠે પૂર્વ પશ્ચિમના બે મેડના ક્ષેત્રો, પર્વતોને, નદીયોથી વિભૂષિત છે, તે ક્ષેત્રોમાં પણ મનુષ્યો રહે છે, ઉપર પ્રમાણે માનુષોત્તર પર્વતની અંદર અઢીદ્વીપ છે, તેમાં મનુષ્યોને તિર્યચો જન્મે છે, વસે છે, ને મરે છે, તેની બહારમાત્ર તિર્યચોજ રહે છે, ત્યાં મનુષ્યો હોતાં નથી, જેથી મનુષ્યક્ષેત્ર એ સંજ્ઞામાં અઢી દ્વીપનો સમાવેશ થાય છે, પુષ્કળપર્વત દ્વીપની ફરતો વળી દ્વીપ છે. આ પ્રમાણે છત્રીશમા સમુદ્ર સુધીના નામો મળી શકે છે. ÷૩૫ પણ ઘણાંજ દ્વીપ સમુદ્રો છે. અર્ધરાજ લાંબો, પહોળો સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર છે ને તેથી આગળ ૧૧૨૧ યોજનને અઝોકાકાશ છે, આ દરેક ભૂમિને મૃત્યુલોક કહેવાય છે, ને અઢીદ્વીપ મનુષ્ય ક્ષેત્ર કહેવાય છે, આ મૃત્યુલોક લાંબો, પહોળો ૧૦ રાજ લોક છે અને ઉંચો ૧૮૦૦ યોજન છે આ આપણી સઘળી પૃથ્વીનું માપ થયું. (તૈત્તરિયબ્રહ્મણ) (૨-૧૧-૧) વિશ્વ અનંત અપાર છે. આપણો ભરતખંડ જેમાં આપણે વસીયે છીએ તે ક્ષેત્ર જંબુદ્વીપની નીચે (બુઓ ચિત્ર ૧૦ સુ) દક્ષિણે જે ભરત નામે ક્ષેત્ર કહ્યું, તેમાં પડેલો એક વિભાગ છે. તે ભરતખંડની ઉત્તરે ૧૦૦ યોજન ઉંચો હિમવાન પર્વત ને પૂર્વ પશ્ચિમ, દક્ષિણે, ક્ષારોદધિ નામે સમુદ્ર છે. તે ખંડના છ કટકા પડે છે, તેમાં દક્ષિણ ભર તાર્ધનો મધ્ય ખંડ તે આર્યખંડ કહેવાય છે. આપણે જેજે દેશો જોઈએ છીએ તે

+૩૫ મળતા નામો-૧ જંબુદ્વીપ, ૨ લવણોદધિ, ૩ ધાતકી, ૪ કાળો દધિ. ૫ પુષ્કળદ્વીપ. ૬ પુષ્કળ સમુદ્ર (અઢીથી દ્વીપસમુદ્રના એક સરખાં નામ છે) ૭-૮ વારણી, ૯-૧૦ ક્ષીર, ૧૧ ૧૨ દ્વૃત, ૧૩-૧૪ ઇન્દ્ર, ૧૫-૧૬ નંદિશ્વર. ૧૭-૧૮ અરણ્ય ૧૯-૨૦ વારણ, ૨૧-૨૨ માપવન ૨૩-૨૪ કંડ, ૨૫-૨૬ કુંડલ, ૨૭-૨૮ શંખ, ૨૯-૩૦ રૂચક, (દિશ્કુમારિનોવાસ) ૩૧-૩૨ માલુજંગ. ૩૩-૩૪ કુશ, ૩૫-૩૬ કૃત્ય આ પ્રમાણે ૨૧ સાગરોપમકે પચીસકોડકોડી પદ્મોપમનાં સમય જેટલા બમણા માપવાળા કુલ દ્વીપસમુદ્રો છે. સાગરોપમનું ગણિત આગળ જોઈ લેવું.

૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દરેક દેશો તેની અંતર્ગત છે, તે એક ખંડમાંથી બીજા ખંડમાં જઈ શકાતું નથી. કોઈ દૈવીક સહાયથી પુણ્ય યોગેજ જઈ શકે છે. કોઈ સમુદ્ર માર્ગ દ્વારા આ ભરત-ખંડનો અંત લેવા ધારે તો તેમ પણ બની શકતું નથી. કારણકે એકદમ છેડે એવો કોઈ વિચિત્ર વાતાવરણ બ્રામક પવન અથવા દેવ સાનિધ્ય છે કે એકદમ મગજને તથા વહાણને ભ્રમાવી દે છે. ભરતખંડના મધ્યભાગમાં વૈતાલ્ય પર્વત છે, વૈતાલ્યથી દક્ષિણે ૧૧૪૧૬ યોજને ૯ યોજન પહોળી વિનિતા નગરી છે તે ત્યાંથી ૧૧૪૧૬ યોજને સમુદ્ર છે, હિમાલયની ઉત્તરે વિનિતાનું મૂળસ્થાન છે: વિનિતા બાર યોજન લાંબીને નવ યોજન પહોળી છે, મૂળ સ્થાને શાશ્વતો સાથી-યો છે ॥ દક્ષિણ ભરત જ્યાં ૯૭૪૮૬ ધનુ ૯૭૬૬ યોજન છે અને ઉત્તર દક્ષિણ માં ઉત્તર ભરતાર્ધ ૨૩૮૬૬ યોજન વૈતાલ્ય, પર્વત ૫૦ યોજન, દક્ષિણ ભરતાર્ધનો પ્રથમ ખંડ ૧૧૪૧૬ યોજન છે, વિનિતા નગરી ૯ યોજન અને દક્ષિણ ભરતાર્ધનો બીજો ખંડ ૧૧૪૧૬ યોજન છે. વિનિતા પાસે અષ્ટાપદ પર્વત છે ત્યાં નિરંતર દેવો આવ્યા કરે છે. હિમાલયમાં ઘણે દૂર જનારા પુરૂષો અષ્ટાપદના દૈવી ગાયનો (?) સાંભળે છે એમ એકવાર સાંજવર્તમાનમાં હતું, વળી જગન્નાથપુરીના યાત્રિકો ખુલ્લી દિશાઓ હોતાં હિમાલયમાં એક કિલ્લાના આકાર ભુવે છે અને તેને “પરમેશ્વરનો કોટ” માની નમસ્કાર કરે છે, કદાચ આ સ્થાન અષ્ટાપદ હોય એમ સંભવે છે આ માટે વિશેષ શોધખોળ કરવાની આવશ્યકતા છે.

વિનિતા અને લવણ સમુદ્રની મધ્યમાં શત્રુજય પર્વત છે.

ચાલુ—

—❧—

જનસમાજની સેવામાં પુસ્તકાલયોનો ફાળો.

(લેખક:—નરેતમદાસ બી. શાહ.)

ચાલુ જમાનામાં મનુષ્ય જાતને દરેક જાતના સુખના સાધનો પુરા પાડવામાં આવે તે સેવાધર્મ ગણવામાં આવે છે ત્યારે એક પુસ્તકાલય અથવા વાંચનાલયના લાભો સમજાવવા અને પ્રજાને તેને લગતા સાધનો પુરા પાડવા તે પણ એક જાતની મનુષ્યજાત પ્રત્યે ઉત્તમ સેવા છે તેમાં અતિશયોક્તિ પણ નથી. પણ અને મનુષ્ય વચ્ચેના તફાવતને અંગે વિચાર કરવામાં આવે તો માલુમ પડશે કે મનુષ્ય જાતમાં કુદરતી રીતે વિચાર કરવાની શક્તિ જે બક્ષવામાં આવેલ છે તેટલેજ દરજ્જે મનુષ્ય અને પણ વચ્ચેનો ભિન્નભાવ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આવી જાતની વિચારશક્તિને, કેળવણી પછી તે ધાર્મિક હોય કે વ્યવહારીક—મારફતં ખીલવવાને અને તેનો સદુપયોગ કરવાને, મનુષ્ય જાતની દરેકની ફરજ છે. આવી ફરજ બજાવવા સારૂ સારામાં સારા વાંચનની જરૂર છે. આવા વાંચનના સાધનો કે

જન સમાજની સેવામાં પુસ્તકાલયનો ફાળો.

૧૭

જે મહાન પુરૂષોના ચરિત્રો તથા ઉત્તમ લેખો અને પુસ્તકોનું પુરા પાડે છે. આવું ઉત્તમ વાંચન મેળવવા સારૂ દરેક મનુષ્ય કાંઈ સાધનસંપત્તિ હોતો નથી. જે વખતે કેળવણીના પછાતપણા વિષે ઉલ્લેખ કરવામાં આવતો હોય તેવે વખતે વાંચનને માટે ફાળવેલ વખત પાડવા સારૂ ભાગ્યેજ વાંચનના રૂચિવાન મનુષ્યો જોવામાં આવે છે. તેવે વખતે વાંચન મેળવવાના સાધનો અને વાંચનાલયના ફાયદાઓ તો કયાંથી સમજાય ? છતાં જણાવવાને સતોષ ઉપજે છે કે હાલમાં છાપવાની કળાની વૃદ્ધિ સાથે સારાંસારા પુસ્તકો, જે સામાન્ય અને મધ્યમ વર્ગને વાંચવા સારૂ અલભ્ય હોય છે, તે આવા પુસ્તકાલયો મારફતે સહેલાઈથી મેળવી શકાય છે અને વિવિધ વિષયોનું જ્ઞાન મેળવવાની લાલસા હાલના જમાનામાં જે મનુષ્યોમાં હોય છે તેની તૃપ્તિ કરવા સારૂ વાંચનાલય એક ઉત્તમ અને ઉપયોગી સંસ્થા છે, વળી ‘ પુસ્તકો ’ જે મનુષ્યજાતના જડ મિત્ર તરીકે ગણાય છે તે પણ મિત્રાચારીનો પ્રસાર ચારે બાજુએ થવાથી મનુષ્ય જીવનને ઉંચ કોટિએ પહોંચાડવા સારૂ અનંત સુખ ઉપજાવે છે. તેટલા માટે દરેક ગામેગામ આવા ઉપયોગી ખાતાની જરૂરીયાત સ્વીકારવી જોઈએ, પણ ખેદની વાત તો એ છે કે આ જગતના પરમાર્થના કાર્યમાં રસ લેનારા સેવાવૃત્તિવાળા મનુષ્યો બહુજ ઓછા પ્રમાણમાં મળે છે. શહેરોમાં પણ જોઈએ તેવી સગવડતાવાળા પુસ્તકાલયો આંગળીના વેદા ઉપર ગણી શકાય તેવા ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે, તો ગામડાઓમાં તો તે તરફ ભાગ્યેજ લક્ષમાં આપવામાં આવે તે નિઃસંશય વાત છે. મનુષ્યજાતિ ઉપર ઉપકાર કરવા સારૂ પુસ્તકાલયો અને વાંચનાલયો એક ઉત્તમ સેવા બજાવનાર ખાતાંઓ છે અને આવી જાતના ખાતાં ઉભા કરવામાં જનહિતૈષી પેશ્તાની તમામ જાતની સેવાઓ—મન, તન અને ધનનો—અર્પણ કરે છે; અને પોતાના શહેરના સાર્વજનિક ખાતાઓમાં આ ખાતું પણ એક અલંકાર સમાન ગણે છે અને કુદરતે જેમ “ પાણી ને હવા ” મનુષ્યજાતના સુખ સારૂ કાંઈપણ બદલો લીધા વગર ઉપકારાર્થે બક્ષ્યાં છે તેમ પુસ્તકો પણ “ હવા અને પાણીની માફક ” છુટથી વાંચવા મળે તેવી જાતનાં સાધનો ઉભા કરવામાં એક ઉત્તમ શહેરી પોતાની ઉમદા દ્રવ્ય સમજે છે. હિંદુસ્તાનમાં નામદાર ગાયકવાડ સરકારે પોતાના રાજ્યના તમામ ગામોમાં પુસ્તકાલયોની શાખાઓ ખોલી ખરેખર જનસમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે, અને આવી જાતની પ્રવૃત્તિ તરફ હજી શ્રીમંત વર્ગનું ધ્યાન ખેંચાણું નથી તે અજ્ઞાન થવા જેવું છે. પારસી જેવી ન્હાની કોમ આધુનિક કેળવણીમાં આગલ વધેલ હોવાથી તેમના ધર્મદા દવાખાના, હોસ્પિટલો, સ્કુલો અને આવા પુસ્તકાલયો માટે લાખોની સખાવતો કરે છે, ત્યારે જૈન કોમ લક્ષ્મીના પુત્ર તરીકે ગણાતી હોવા છતાં પોતાનું દ્રવ્ય બીજે રસ્તે જેટલું વાપરે છે, તેટલું આવી જાતના હિતના કાર્ય માટે ભાગ્યેજ વાપરતા હોય તેમ નજરે પડે છે. પરંતુ

પુસ્તકાલયો પણ એક જરૂરી ચીજ તરીકે ગણાતી હોઈને ધર્મ તથા દેશનો ઉદય કરવામાં આ એક ઉપયોગી સંસ્થા છે તેવું હજી જોનો સમજતા થયા નથી તેટલુંજ ખેદકારક છે. ખુદ મુંબઈ શહેરનો દાખલો લઈએ તો મુંબઈ શહેરમાં ફક્ત એકજ સેન્ટ્રલ લાઈબ્રેરી છે તે સિવાય આખા હિંદુસ્તાનમાં જ્યાં હજારો જોનોની વસ્તીવાળા શહેરોમાં પણ પુસ્તકાલયના ખરા નામની ઉપમા આપી શકાય તેવા લાગ્યેજ પ્રકાશમાં આવે તેવા જોવામાં આવે છે. કદાચ પુસ્તકોનો સંગ્રહ કરી કેટલેક ઠેકાણે કળાટો ભરી રાખી નામના પુસ્તકાલયો તથા વાંચનાલયો દષ્ટિગોચર થાય છે, પણ તેવી સ્થિતિમાંથી વધારે ઉન્નત સ્થિતિએ પહોંચવા સારૂ પ્રયત્નો થવાની બહુજ જરૂર છે. દરેક ભાષાના પુસ્તકો મેળવી શકાય તેવા પુસ્તકાલયોની ઘણીજ જરૂર છે, જોનો દેરાસરો, ઉપાશ્રયો અને પાંજરાપોળોની ટીપોમાં પૈસા ભરાવવા તેમજ ઉઘરાવવા તે એક ધાર્મિક કામ ગણે છે, તો પુસ્તકાલયો માટે ટીપ કરવી તે પણ એક ધાર્મિક કાર્ય ગણાય છે એવું જોન ભાઈઓના મગજ ઉપર ઠસાવવામાં આવે અને પુસ્તકાલયોના ફાયદા તરફ જોન ભાઈઓનું લક્ષ ખેંચવામાં જો પ્રયત્નો કરવામાં આવે તો તે પણ એક સમાજસેવા છે તે તદ્દન વિસરી જવું જોઈતું નથી.

આ બાબત જોન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ જેવી સંસ્થાની પણ ફરજ છે કે પોતાના ઉપદેશકો મારફતે આવા પુસ્તકાલયોના લાભો અને જે જે ઠેકાણે તેની જરૂરીઆત માલુમ પડે તેવે ઠેકાણે તેને નાણા સંબંધી જરૂરીઆત પહોંચી વળવા સારૂ પુરતી મદદ આપી, આવા પુસ્તકાલયો ખોલવા સારૂ પ્રયત્નો કરવામાં આવે તે પણ વિચાર ફેલાવવા સારૂ એક ખાતાં તરીકે ગણાતા ખાતાની પણ ફરજ છે કે આવા પુસ્તકાલયો પણ તેમના કાર્યમાં સેવા બજાવવા સારૂ ભવિષ્યમાં ઉપયોગી થઈ પડશે. કારણકે મનુષ્યજાતના ઉત્તમ વિચારો કેળવવા સારૂ પણ એક ઉત્તમ ખાતું—પુસ્તકાલય છે. તે ભૂલી જવું જોઈતું નથી. પુસ્તકાલયના ફાયદાઓ સંબંધી ઘણુંજ લખી શકાય તેમ છે. પણ તેટલો અવકાશ ન હોવાથી ટુંકમાં આટલી રૂપરેખા લખી છે. મુંબઈ શહેરમાં ઘેર બેઠા વાંચન પુરા પાડવાના હેતુથી, સ્ત્રીઓને કુન્સહને વખતે નકામો વખત ગાળવા કરતા આવી જાતનો લાભ મળે તે હેતુથી સેન્ટ્રલ લાઈબ્રેરી મારફતે કોશેશ કરવા સેવકે કાંઈપણ પ્રયત્ન કર્યો હતો અને જોન શ્રીમંતોની સહાયથી આ યોજનાને અમલમાં મુકવામાં આવેલ હતી, પણ ખેદની વાત છે કે આવી જાતના જનસેવાના કાર્યમાં પણ ઉત્સાહથી મહેનત કરી માળે માળે ફરીને આ યોજનાના ફાયદાઓ સમજાવી શકે તેવા સ્વયંસેવકો નહિ મળી શકવાથી જેટલે દરજ્જે વાંચનની રૂચિ ઉત્પન્ન કરવા પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો તે પણ નિષ્ફળ નીવડ્યો છે અને આશા રાખવામાં આવે છે કે જો શ્રી જોન સ્વયંસેવક મંડળ હજી આ યોજના તરફ લક્ષ પહોંચાડે

પ્રાસંગિક સ્ફુરણ.

૧૮

અને આવી જાતની મનુષ્ય તરફના પારમાર્થિક કાર્યમાં, કાળજી રાખી જે દરેક માળે માળે ફરી મક્ત વાંચન પૂરી પાડવાની યોજના હાથ ધરે તો હાલમાં જે માંદાની માવજતને લગતા સાધનો પુરા પાડવાને પ્રયાસ કરવો તેટલોજ બદકે તેથી વધારે મહદ્ પુણ્યનું આ કાર્ય છે અને ઉત્તમ વાંચનને લીધે જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત થશે તો કુદરતી રીતે જે સાધનોની સગવડ માટે આ મહેનત ઉઠાવવામાં આવી છે તેનો ઇશ્વરકૃપાથી લાભ લેવાની પણ જરૂરીઆત લાગ્યે જ રહેશે. તેટલા માટે સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી મારફતે મક્ત વાંચન પુરું પાડવાની યોજનાને હાથ ધરવા સાડા શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડળનું ધ્યાન ખેંચું છું.

પ્રાસંગિક સ્ફુરણ.

ચૌદ પૂર્વ સુધી જ્ઞાનની ઉત્કાંતિ પામેલા મનુષ્યો નિંદા અને પ્રમાદવશથી નિગોદમાં એકદમ અધમ પરિસ્થિતિમાં કેમ ઉતરી જતા હશે? વિચારતાં જણાય છે કે વ્યવહારમાં પણ શ્રીમંત અને આગરદાર ગૃહસ્થ તરફથી થયેલી અનીતિ અને વ્યભિચારની શિક્ષા કાયદાના દર્શિબંધથી સખત જેઘલની હોય છે; ત્યાં જેઘલના તમામ કાયદાને આધીન વર્તવું પડે છે, જેમકે જેઘલનો ડેસ, ખેડી અને સખત હલકી મજુરી; તે પ્રસંગે તે કરોડાધિપતિ શ્રીમંત નથી; પરંતુ તે શિક્ષા ભોગવ્યા પછી જેઘલમાંથી સ્વગૃહે આપ્યા પછી, જેમ પૂર્વકાળનો શ્રીમંત બની રહે છે તેમજ ચૌદ પૂર્વ ધર જીવાત્માઓ પાછા પોતાની જ્ઞાનકોટિમાં, આવી પહોંચે છે; દરમ્યાન કુદરતનો સંકેત અન્ય જન્મોમાં મનઃસંયમ જાણ્યે અજાણ્યે કેળવવાનો હોય છે અને તે કેળવાઈ ગયા પછી મૂળ પરિસ્થિતિ પ્રાપ્ત કરે છે.

*

*

*

*

દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રમાં જ્ઞાન અને ક્રિયા અંતર્ગત થાય છે. દર્શન એ શ્રદ્ધા એટલે વિશ્વાસ-સામાન્ય જ્ઞાન છે; જ્યારે જ્ઞાન એ 'વિશેષ જ્ઞાન' છે, અને ચારિત્ર એટલે તે પ્રમાણે ક્રિયા-વર્તન છે. નદીમાં તરવાનું જ્ઞાન જાણનાર જેમ હાથ પગ હલાવ્યા વિના તરી શકતો નથી તેમજ ક્રિયા વગરનું જ્ઞાન વાંધ્ય અને નિષ્ફળ નીવડે છે; પણ જેમ તરનાર મનુષ્યને નદીને પેડે પાર જવાની ઉત્કટ ઇચ્છા છે તેમ રસપૂર્વક ક્રિયા કરવામાં આવે તોજ સફળ થાય છે; ક્રિયા વગરનું જ્ઞાન તેમજ જ્ઞાન વગરની ક્રિયા એ નિષ્ફળતા જ પ્રકટાવે છે; આમ હોઇ જ્ઞાનક્રિયામ્યાં મોક્ષ: એ સત્ર સર્વાંશે સત્યસિદ્ધ (unfragmentary truth) છે.

*

*

*

*

જે જે વાસનાઓને (Temptations) માનવ જન્મમાં પુષ્ટ કરી હોય તેના બીજે સંસ્કારરૂપે આત્મા સાથે મળી જાય છે, આથી અખિત જન્મના સરવાળારૂપે જે સંસ્કાર રૂપે ગાઢ થયેલા હોય તદ્દનુસાર અન્ય જન્મની યોનિ પ્રાપ્ત થાય છે. દર્શન તરીકે ક્રોધ અને અભિ-માનવાળી પ્રકૃતિનું અતિશય સેવન થયેલું હોય તો સર્પ, બ્યાઘ્ર વિગેરે યોનિમાં જન્મવું પડે

૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે; અત્યંત કામવાસનાને જીવનમાં ઓતપ્રોત કરેલી હોય તો શ્વાનાદિની ચેતિમાં અવતરવું પડે છે; આથી જૈનદષ્ટિએ મિઠા ડાર્ડનિનો ઉત્ક્રાંતિક્રમ અસત્ય કહે છે; સર્પ અને શ્વાન અવસ્થામાં તે તે વાસનાઓના દીર્ઘ ભોગવટા પછી જ્યારે તે વાસનાઓથી મન થાકી જાય છે અથવા તે તે વાસનાઓ જ્યારે બલહીન થાય છે અથવા તેમાં અંતરાયો ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે આત્મ-જન્યૂત સકામ અથવા અકામ પ્રાયશ્ચિત્તરૂપે થતી આવે છે અને પછીથી જીવાત્મા ઉચ્ચ કોટિએ ઉચ્ચ વાસનામાં મનઃસંયમપૂર્વક ચડતો આવે છે.

*

*

*

*

કુદરત હમેશાં આત્માને ઉન્નત કરવાને માર્ગ પ્રેરાએલી હોય છે; જેમ શરીરમાં એક ચુમકું થયું હોય તો તે ફળવવાની કુદરત તો જલદી ગતિ કર્યા કરે છે, પરંતુ મનુષ્ય જો તેને ખબર પડે તો વળી મટી જતાં દિવસો વધારે લાગે છે; પરંતુ મનુષ્ય તેનો વિચાર ન કરે તો કુદરત તેમાંથી ખરાબ તત્વો કાઢી નાખી નવું લેહી આમેજ કરે છે તેમ જીવાત્મામાં દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રાદિ ગુણરૂપ શુદ્ધ રૂધિર વહન કરતું હોય છે તે હમેશાં મનુષ્યને પાપમાં પ્રવૃત્તિવાળા હોય તોપણ આત્મજન્યૂતિ કરી ચેતવ્યે જાય છે પરંતુ તે જ્યારે તેની દરકાર કરતો નથી પછીથી આત્મામાં ખરાબ તત્વો-કુટ્ટેવો ગાઢ થઈ જાય છે ત્યારે તેને તેની શિક્ષા ભોગવવા તૈયાર થવું જોઈએ છે.

*

*

*

*

આત્મા અને શરીર બન્ને પરસ્પર વિરોધી વસ્તુઓ; પણ શરીર વગર આત્મધર્મ સાધી શકતો નથી. અજ્ઞરામરણત્ પ્રાજ્ઞો વિદ્યામર્થં ચ ચિંતયેત્ અથવા શરીરમાર્ગે જલ્દી ધર્મ સાધન એ સૂત્રોને ભૂલી જઈ પ્રારંભમાં જ બાહ્યાવસ્થામાં અનિત્ય ભાવનાનું જ્ઞાન આપવાની જરૂર નથી. જેમકે શરીર ક્ષણવિનાશી છે, નકામું છે એ ભાનવાળી દષ્ટિ બાળકમાં કેળવાયાથી ન તો શરીરબળ પ્રકટાવવાની તેને દરકાર રહે છે અને તે ન હોવાથી આત્મબળને સમજી થવાનો અવકાશ ક્યાંથી પ્રાપ્ત કરે? આમ હોઈ અનિત્ય ભાવનાનો ઉપદેશ તે તે મનુષ્ય અધિકારી થયા પછી આપવામાં આવે તો સ્થાયી અને આત્માને ઉપકારક બને છે; રૂપી વડે અરૂપી અને દ્વૈતવડે અદ્વૈત (monism) નું જ્ઞાન પ્રકટ થાય છે તે નિયમાનુસાર શરીરબળની ભાવના પ્રથમ કેળવાયા પછી મનોબળ મજબૂત બને છે અને તે આત્મબળને પ્રકટાવે છે અને ચિરસ્થાયી રાખી શકે છે.

*

*

*

*

વેદાંતનો પારિભાષિક પ્રારંભ શબ્દ એ જૈનપરિભાષામાં ઉદયને અનુકૂળ થયેલું કર્મ છે અથવા કર્મકળ ચેતના છે, કર્મ એ વેદાંતની પરિભાષામાં કર્તવ્ય-કર્મ છે જ્યારે જૈન પરિભાષામાં કર્મચેતના એટલે કે ક્રિયા કરવાને તત્પર આત્મા જો તે ક્રિયા શુભ પુરુષાર્થ હોય તો શુભ કર્મબંધ થાય અને અશુભ હોય તો અશુભ કર્મબંધ થાય; આ રીતે પ્રારંભ તો અવશ્ય ભોગવવું પડે છે એટલે કે આત્મા પરતંત્ર થઈ ગયેલો છે પરંતુ નવું કર્મ કેવું કરવું તેની સત્તા આત્મસ્વાધીન હોઈ નવાં કર્મો શુભ બાંધવા કે અશુભ? તે માટે તે સ્વતંત્ર છે.

*

*

*

*

દતિહાસ એ અનુભવ છે, પૂર્વની હકીકતોનું ભરતીયું અથવા શૂંખલાખંદ વિગત માત્ર નથી, તે અમર યોગી જેવો છે; વર્તમાનમાં કેવી રીતે જીવવું તેમજ ભવિષ્યકાળમાં વિશુદ્ધજીવન

સદાચાર અથવા સત્ક્રિયા.

૨૧

માટે ક્યાં અવસાનનો હસ્તગત કરી લેવાં એ ભૂતકાળની વિગતોના અનુભવ ઉપરથી રહસ્ય ખેંચવાનું છે; તે ઉપર આત્માની ઉત્ક્રાંતિ (evolution) ની તૈયારી થવા માટે છે; એટલે કે ઇતિહાસ એ ભૂતકાલીન અનેક યનાવોના સારરૂપે છે અને તે પ્રત્યેક જીવનને કર્તવ્યદર્શમાં સંપૂર્ણરૂપે માર્ગદર્શક છે,

*

*

*

*

શરીરની ત્રણ અવસ્થાઓ બાળ, યુવાન અને પ્રૌઢાવસ્થા છે તેમ આત્માની પણ ત્રણ અવસ્થાઓ છે, બાલરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્મા-શરીરનો પલટો તે જન્મ મરણ છે, અને આત્માનો પલટો તે કુસંસ્કાર-પરિવર્તન છે. શરીરના અનંત પલટા લીધા છતાં આત્માનો એકજ પલટો સમ્યગ્દર્શન-આત્મગતિ બરાબર થાય તો જન્મમરણના પલટાઓ સત્વર બંધ થઈ જાય; આમ હોઈ આત્માના પલટાની જરૂર છે. બહિરાત્મપણાની અવસ્થામાંથી અંતરાત્મપણામાં આવવું એજ આત્માનો પલટો છે; બહિરાત્મા તે આત્મિક દૃષ્ટિએ બાલ અવસ્થા, અંતરાત્મા તે યુવાન અવસ્થા અને પરમાત્મા તે પ્રૌઢાવસ્થા-સ્થિરાવસ્થા છે; માત્ર તકાવત એ છે કે શરીરની પ્રૌઢાવસ્થા પછી દેહને વૃદ્ધાવસ્થા અને મૃત્યુને આધીન થવું પડે છે ત્યારે આત્મિક સ્થિરાવસ્થા હંમેશને માટે સ્થિર રહે છે.

*

*

*

*

મન, વચન કાયાના બળો જબરો પ્રભાવ ધરાવે છે; મનોબળ આત્માને ક્ષણમાં પાતાળમાં તો ક્ષણમાં આકાશમાં એમ દશે દિશાઓમાં ખેંચી જઈ શકે છે; વાણીનું બળ મનુષ્યોને મારી કે જીવાડી શકે છે તેથીજ ઇતિહાસમાં અનેક રણસંગ્રામો બનવા પામ્યા છે; તેમજ શરીરબળ પણ અનેક ચમત્કૃતિઓ વિખ્યાત સેનાની જેમ બતાવી આપે છે; આ ત્રણે બળો જો આત્માને અનુકૂળ-શુભ માર્ગમાં જોડાયા હોય તો તેને સંપૂર્ણ મુક્તિ અપાવે છે અને અશુભ માર્ગે જોડાયા હોય તો આ-મધાતક નીવડે છે; જેમ વ્યવસ્થિત કરેલી વરાળ આગગાડીમાં મનુષ્યોને યથોદ્દિષ્ટ માર્ગે પહોંચાડે છે તેમજ અવ્યવસ્થિત વરાળશક્તિ મનુષ્યોને બાળી નાંખે છે; ત્રણે બળો રૂપી હોવા છતાં અરૂપી આત્મા ઉપર અનુગ્રહ કે ઉપદ્રાવ કરી શકે છે; આમ હોઈ આ ત્રણે બળોને અધિકાર પ્રમાણે વ્યવસ્થામાં મુકવા એ મનુષ્ય જીવનનું મુખ્ય સાધ્ય છે.

इतेह्यं ह ऊवेरभाह.

સદાચાર અથવા સત્ક્રિયા

(વિકૃત્તદાસ મૂ. ૧૫૬.)

या साधूंश्च खलान् करोति विदुषो मूर्खान् हिताद् द्वेषिणः

प्रत्यक्षं कुरुते परोक्षममृतं हालाहलं तत्क्षणात् ।

तामाराधय सत्क्रियां भगवतीं भोक्तुं फलं वाञ्छितं

हे साधो व्यसनैर्गुणेषु विपुलेष्वास्थां वृथा मा कृथाः ॥

भर्तृहरि.

આ મનુષ્યજીવનનું સૌથી અધિક મહત્વપૂર્ણ, ઉપયોગી, અને આવશ્યક અંગ સદાચાર છે. જીવનની શોભા સદાચારવડેજ વધે છે. અને એજ જીવનની મહત્તા તથા શ્રેષ્ઠતાનો પરિચાયક છે. વળી એટલું પણ કહેવું જોઈએ કે સદાચાર જ સંસારનો વ્યવસ્થાપક નિયમ છે, સંસારનાં બધાં સુખો, સમસ્ત ઉત્તમ બાબતો સદાચારની ઉપરજ આધાર રાખે છે. ઐહિક તેમજ પારલૌકિક બન્ને પ્રકારનાં સુખોનું સૌથી ઉત્તમ અને મહાન્ સાધન સદાચારજ છે. મનુષ્યની અંદર જે કાંઈ બળ રહેલું છે, તેમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ ચારિત્રબળ છે, અને તેની સહાયતાથીજ મનુષ્યો સૌથી વધારે સારાં કૃત્યો કરી શકે છે. સદાચારી મનુષ્ય પોતાની પ્રામાણિકતાને લઈને લોકો ઉપર એક પ્રકારનું વશીકરણ રેડે છે; અને લોકોનાં મનમાં તેના પ્રત્યે આપોઆપ પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. સમ્રાજા લોકો તેની વાતો પર દૃઢ વિશ્વાસ રાખે છે, તેનાં કાર્યોને આદર્શરૂપ તથા અનુકરણીય માને છે અને હમેશાં મહાન્ શ્રદ્ધાભક્તિપૂર્વક તેનું સ્મરણ કરે છે. સદાચારી મનુષ્યને લોકો દેવતાતુલ્ય માને છે; અર્થાત્ સદાચાર એક એવો ગુણ છે કે જે મનુષ્યને સંસારમાં દેવતાના સ્વરૂપે પ્રકટ કરે છે, મૃત્યુ લોકમાં સ્વર્ગીય ભાવોનો સંચાર કરે છે. તેનાં દર્શન અને ગુણગાનથી લોકોમાં અનેક સદ્ભાવોની જાગૃતિ થાય છે અને લોકો સત્પથે દોરાય છે. એટલા માટેજ સમર્થ વિદ્વાનોનું મન્તવ્ય છે કે સંસારમાં જે જે શ્રેષ્ઠ, સુંદર તેમજ મનુષ્ય જાતિને કલ્યાણકર વસ્તુઓ છે, તે સર્વનો કર્તા અને રક્ષક સદાચારી મનુષ્ય છે. સંસારમાં સદાચારી મનુષ્ય ન હોત તો સંસાર નરકતુલ્યજ લાગત. આ કથનની સત્યતા એક દષ્ટાંતથી પ્રમાણિત કરી શકાય છે. કદાચ એક સ્થળે અસંખ્ય સદાચારી પુરૂષોને લેગા કરી બેસાડવામાં આવે તો તેઓ સૌ કેવળ શાંતિપૂર્વક નહિ બેસે, બલકે પરસ્પર એક બીજાના સુખ અને કલ્યાણની વૃદ્ધિમાંજ સહાયભૂત થવા પ્રયત્નશીલ બનશે. તેઓનું મંડળ હમેશાં પરમ સુખી, સંપન્ન અને ઉન્નતિશીલ રહેશે અને તેઓમાં કોઈ પ્રકારનાં દુઃખ, કલેશ અથવા કુભાવનો અંશ પણ જોવામાં નહિ આવે, તેઓનાં સંતાનો પણ સદાચારી બનશે, અને સર્વથા પોતાના પૂર્વજોએ બતાવેલા માર્ગપર ચાલશે. આવો સાધુ સમાજ હમેશાં સત્કાર્યોમાંજ પ્રવૃત્તિશીલ રહે છે, અને તેઓમાં કોઈ પ્રકારની ખુરાઈ ઉત્પન્ન થતી નથી. હવે વધારે નહિ પણ ફક્ત સો પચાસ લુચ્યા, બદમાશ, બુગારીઓ અથવા એવા પ્રકારના દુરાચારી લોકોને લેગા કરી બેસાડવામાં આવે તો ત્યાં સહજ જોઈ શકાશે કે તેઓ એક બીજા સાથે તકરારમાં ઉતરશે, અનેક તરેહની માથાકુટ કરશે, અને સર્વત્ર અસંતોષ તથા દુઃખનુંજ વાતાવરણ પ્રસરાવી મુકશે. આવો સમાજ થોડા વર્ષોમાંજ પતિત દશાને પામે છે અને પોતાનો નાશ વહેારી લે છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે સંસારને સ્વર્ગ બનાવવાની શક્તિ સદાચારમાં અને નરક બનાવવાની શક્તિ દુરાચારમાંજ રહેલી છે.

સદાચાર અથવા સતિક્યા.

૨૩

એ કારણથી જ સદાચારી મનુષ્યો પ્રત્યે આપણા મનમાં આપોઆપ શ્રદ્ધા અને પૂજ્ય-બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય છે. કોઈ એક સદાચારી અને એક વિદ્વાન્ અથવા બુદ્ધિમાન પુરુષને જોતાંવેંત તે જોમાંથી કોના પ્રત્યે આપણા મનમાં સહુથી અધિક પૂજ્યભાવની જાગૃતિ થાય છે ? સ્વાભાવિક રીતે જ આપણું મન સદાચારી મનુષ્યની તરફ જ વધારે જોવાશે. વિદ્વાન્ અથવા બુદ્ધિમાન પુરુષને જોઈને આપણું મનમાં એક પ્રકારનો આનંદ જ થશે. એ કરતાં ખીજું કશું વધારે થવાનો સંભવ નથી. પરંતુ સદાચારી મનુષ્ય આપણા આદર, સન્માન અને ભક્તિનો પાત્ર બને છે. રામ અને રાવણ, કૃષ્ણ અને કંસ, યુધિષ્ઠિર અને દુર્યોધન, પ્રહ્લાદ અને હિરણ્યકશ્યપ વિગેરેના સંબંધમાં લોકોનાં મનમાં જે સ્વાભાવિક શ્રદ્ધા અને ઘૃણા ઉત્પન્ન થાય છે. તેનું કારણ સદાચાર અને કદાચાર છે. બુદ્ધિ અથવા વિચાર-કૌશલ્યથી સારા તેમજ ખરાબ બંને પ્રકારનાં ભાવો તથા કાર્યોની ઉત્પત્તિ થઈ શકે છે. વિદ્વાની પણ એજ દશા છે. બુદ્ધિ અને વિદ્યા એ બંનેમાં એવું બલ રહેલું છે કે જેનો શ્રેષ્ઠ ઉપયોગ પણ થઈ શકે છે; અને નિકૃષ્ટ પણ થઈ શકે છે. સદાચારના બળવડે સમાજનું કોઈ પ્રકારનું અનિષ્ટ થશે અથવા તે લોકોને કોઈ પ્રકારનું કષ્ટ પહોંચાડવામાં કારણભૂત થશે એવું આપણે સ્વપ્નમાં પણ માની શકતા નથી. એ સિવાય વિદ્યા અથવા બુદ્ધિની અપેક્ષાએ સદાચારમાં એક વિશેષતા છે. પહેલાં તો વિદ્યા અને બુદ્ધિને લોકો ઈશ્વરી બક્ષિસ માને છે અને પ્રત્યેક મનુષ્યને તેની પ્રાપ્તિ ઘણે ભાગે અસંભવિત હોય છે. કદાચ આજ કાલના ઉદ્યોગવાદીયોનો મત પણ માન્ય રાખીએ તો પણ તે કષ્ટસાધ્ય તો છે એ વાત નિર્વિવાદ છે. આપણે કદી એમ પણ સ્વીકારી લઈએ કે પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગની સહાયતાથી મનુષ્ય સઘળું કરી શકે છે તો સાથોસાથ એટલું પણ સ્વીકારવું જોઈએ કે કાર્યસિદ્ધિને અર્થે અનહદ ઉદ્યોગ અને પરિશ્રમ કરવો જોઈએ. પરંતુ સદાચારમાં આવું નથી તેથી આપણે સદાચારણને કેવળ ઈશ્વરીય બક્ષિસ કહી શકતા નથી અથવા તેનું સાધન એટલું બધું કષ્ટસાધ્ય. પોતાનું ચરિત્ર સુધારવાની કે બગાડવાની શક્તિ મનુષ્યના પોતામાં જ રહેલી છે. ચારિત્ર સહજમાં જ ઘડાય છે અને સહજમાં જ બગડે છે. અનેક વિદ્વાનોનું તો એટલે સુધી માનવું છે કે પ્રત્યેક મનુષ્ય સ્વભાવથી જ સદાચારી તેમજ સુકર્મી જ હોય છે, દુરાચારી અને કુકર્મી બનવા માટે તો તેને પોતાના આત્મા તેમજ પ્રવૃત્તિ ઉપર ખરાબ રીતે શક્તિ વાપરવી પડે છે. તેની સાથે બલપ્રયોગ કરવો પડે છે, અને મહાકષ્ટ તથા પરિશ્રમ વડે તેને કુમાર્ગની તરફ પ્રવૃત્તિ કરવી પડે છે. અર્થાત્ સદાચારી થવાની અપેક્ષાએ દુરાચારી થવામાં જ અધિક પ્રયત્નની આવશ્યકતા રહે છે. જે મનુષ્ય જાણીબુજીને અને બલપૂર્વક દુરાચારી બનતો નથી તો ઘણે ભાગે તે સદાચારી જ બને છે. આ પ્રસંગે આપણે કેટલાક આધુનિક

વૈજ્ઞાનિકોને ભૂલવા ન જોઈએ કે જેઓએ અનેક ચોરો, બદમાશો તેમજ દુરાચારીઓની પરીક્ષા કરીને એવો સિદ્ધાંત સ્થિર કર્યો છે કે તેઓના મસ્તિષ્કની બનાવટ જ તેઓને ઘોર અપરાધોની તરફ પ્રવૃત્ત કરે છે અને તેઓની એ વિવશતાના વિચારથી તેઓને સખ્ત શિક્ષા કરવી ઠીક નથી આ સાથે એ વાત પણ ખ્યાલમાં રાખવી જોઈએ કે ઉપરોક્ત સિદ્ધાંત માત્ર ઘોર અપરાધીઓ અને દુરાચારીઓના સંબંધમાં જ સ્થિર કરેલો છે, નહિ કે સર્વ સામાન્ય લોકોના સંબંધમાં. લોકોનો મોટો ભાગ તો બીજાઓની દેખાદેખી અને ખરાબ સંગતિમાં પડીને જ જબરદસ્તીથી દુરાચારી બને છે. દુરાચાર પણ આજકાલની ફેશનનું એક અંગ બની રહ્યું છે. ઘોર અપરાધીઓના સંબંધમાં બીજા ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય વાત એ પણ છે કે, વૈજ્ઞાનિકોના કથનાનુસાર તેઓના મસ્તિષ્કની ચિકિત્સા કરીને તેઓના અપરાધો અને અનાચારોમાં ન્યૂનતા કરી શકાય છે. પરંતુ બજારમાં ભમતા વાંકાચુંકા, આચારહીન, વાતવાતમાં ભુલું બોલનારા, હરકોઈની સાથે લડી પડનારા, કોઈની ઉપર શ્રદ્ધા-મક્તિ નહિ રાખનારા, અને કોઈની આજ્ઞા નહિ માનનાર તથા એવાજ પ્રકારના બીજા શિક્ષિત યુવાનોના સંબંધમાં કોઈ પ્રકારની ચિકિત્સાની જરૂરીયાત નથી. એવા લોકો તો જરાવારમાં જ અદ્ય પ્રયત્ન અને અભ્યાસ વડે જ પોતાનું ચારિત્ર સારી રીતે સુધારી શકે છે. પ્રકૃતિએ એની યોજના રાખી છે કે જો આપણે સંસાર-યાત્રા માટે સન્માર્ગ લેવા ઇચ્છીએ તો તે અત્યંત થોડા પરિશ્રમવડે, પોતાના મન અને વિચાર ઉપર જરા અધિકાર રાખવાથી જ લઈ શકીએ છીએ. પ્રત્યેક મનુષ્ય ઘણી સહેલાઈથી પોતાના સંકુચિત પરિવારથી માંડીને આખા જગતમાં સફલાવોનો પ્રચાર કરી શકે છે; અને લોકોની સમક્ષ આદર્શ સત્કર્મ ઉપસ્થિત કરી શકે છે. સત્ય ભાષણ, દયાપૂર્ણ અને કૌમલ વ્યવહાર, શુભ સંકલ્પ, કર્તવ્યનિષ્ઠા, દૃઢપ્રતિજ્ઞા, ઇન્દ્રિય-દમન, પરોપકારબુદ્ધિ, અધ્યવસાય, સત્યપ્રિયતા, સુસ્વભાવ, ઉદારતા, પ્રામાણિકતા વિગેરે અનેક એવી નાની નાના બાબતો છે કે જે મનુષ્યના જીવનને ખરેખરે સ્વર્ગીય અથવા દિવ્ય બનાવી શકે છે, અને સર્વ રીતે સુખી, સંપન્ન તથા પ્રતિષ્ઠિત બનાવી શકે છે. જે જે શક્તિઓની આપણને બક્ષિસ મળી છે તેનો સદુપયોગ કરવાનું કામ કદિ પણ કઠિન હોઈ શકે જ નહિ. અત્યાર સુધીમાં સંસારની અંદર મહાન્ પુરવો ઘણાજ થોડા થયા છે. પરંતુ પોતાના વિવેકની સહાયતાથી શુભાશુભ અને કર્તવ્યાકર્તવ્યનો વિચાર કરીને સઘળા સદાચારી તો બની શકે છે. આપણે જે સ્થિતિમાં ઉત્પન્ન થયા છીએ, તે સ્થિતિનો સર્વોત્તમ ઉપયોગ કરવો એ આપણા જ અધિકારની વાત છે. સંસારના સઘળાં નાનાં મોટાં કાર્યોમાં અને સાધારણ અવસરોમાં આપણે આપણા સદ્ગુણોનો પરિચય કરાવી શકીએ છીએ. એ રીતે ધીમે ધીમે આપણા સદ્ગુણોનો વિકાસ થતો જશે અને આપણે સહેલાઈથી એક આદર્શ સદાચારી પુરુષ થઈ શકશું.

સદાચાર અથવા સતિક્યા.

૨૫

સંસારમાં મનુષ્યને જેટલાં કામ કરવા પડે છે તેમાં સૌથી વધારે આવશ્યક ઉપયોગી અને મહત્વપૂર્ણ આપણું આચરણ સુધારવાનું કામ છે. પ્રખ્યાત અંગ્રેજ વિક્કાન લેકીનું એવું માનવું છે કે એ કામને માટે પ્રત્યેક મનુષ્યે ઘણીજ શાંતિ અને ધ્યાનપૂર્વક પોતાના સ્વભાવ તથા મનોવૃત્તિઓનું નિરીક્ષણ કરવું જોઈએ. પ્રત્યેક મનુષ્યમાં પોતાની ઉન્નતિ કરવાની શક્તિ રહેલ છે; પરંતુ સાધારણ રીતે લોકોને પોતાની એ શક્તિનો ખ્યાલ જ નથી હોતો, અથવા તેઓ તે તરફ ધ્યાન જ નથી આપતા; અને તેથી કરીને તેઓ હંમેશાં પોતાની જાતને અયોગ્ય અને અસમર્થ સમજીને નિરાશાપૂર્ણ જીવન વ્યતીત કરે છે. આવા પ્રકારનો વિચાર ઘણીજ હાનિકારક અને ઘાતક છે. કદીપણ કોઈ મનુષ્યે એમ ન સમજવું જોઈએ કે હું મારા સ્વભાવમાં પરિવર્તન નથી કરી શકતો, અથવા ખરાબ કાર્યો તજીને સારાં કાર્યો નથી કરી શકતો. મનુષ્યનું જીવન શેત્રંગની રમત જેવું છે. સ્વભાવ પરિસ્થિતિ તથા માનસિક, શારીરિક અને નૈતિક શક્તિઓ તે રમતની મહોરો છે, જે પ્રત્યેક મનુષ્યને પ્રાપ્ત કરીને સરખીજ મળેલી હોય છે. અથવા કદાચ કોઈને સરખી ન મળી હોય અને તેમાં કંઈ ન્યૂનતા હોય તો કોઈ વિશિષ્ટ ઉપાય અથવા નિયમથી તે ન્યૂનતાની પૂર્તિ કરી શકાય છે, રમનાર યોગ્ય અને કુશળ હશે તો તે મહોરોની સહાય વડે બાજી જીતી લેશે. અને જો અયોગ્ય અથવા અકુશળ હશે તો બાજી હારી જશે.

પોતાનું જીવન સુધારવાની અને સદાચારી બનવાની પ્રધાન કુચી કર્તવ્ય-પાલન છે, એક વિક્કાનનું એવું મન્તવ્ય છે કે જે મનુષ્ય પોતાનાં કર્તવ્યનું પાલન કરે છે તે કદિ પણ દુઃખી રહેતો નથી, જે મનુષ્ય પોતાના કર્તવ્યનું ધ્યાન છોડી દે છે અથવા જાણી જુજીને તેનું પાલન નથી કરતો તે કદી પણ સન્માર્ગ પર ચાલી શકતો નથી. સદાચાર અને કર્તવ્ય-પાલનનો એટલો બધો ઘનિષ્ઠ સંબંધ છે, કે આપણે તે બંનેને એક બીજાથી પૃથક્ કરી શકતા નથી. જો આપણે સદાચારી બનવા ઇચ્છીએ તો આપણને કર્તવ્ય-પાલનની આવશ્યકતા છે, તેમજ જો આપણે આપણાં કર્તવ્યોનું પાલન કરતા રહીએ તો આપોઆપ સદાચારી થઈએ છીએ. આપણાં કર્તવ્યોનું જ્ઞાન અને પાલનનો આરંભ એજ સદાચારનું બીજારોપણ છે, મનુષ્ય પોતાનું કર્તવ્ય પાલન કરવા લાગે છે એટલે સદાચારી બનવા લાગે છે. જેવી રીતે સદાચારની કુચી કર્તવ્યોનું જ્ઞાન અને પાલન છે તેવી જ રીતે કર્તવ્યોનાં જ્ઞાનની કુચી આપણું અંતઃકરણ, મનોદેવતા અથવા વિવેક છે. વિકટમાં વિકટ પ્રસંગે પણ આપણા કર્તવ્ય-કર્તવ્યનું જ્ઞાન આપણો મનોદેવતાજ કરાવે છે-તે હંમેશાં આપણને એટલું બતાવે છે કે આપણે કયું કાર્ય કરવું જોઈએ અને કયા માર્ગે ચાલવું જોઈએ. પરંતુ ઘણે ભાગે આપણે જાણી જુજીને અને બલપૂર્વક તેના બતાવેલા માર્ગ પર ચાલવામાં આનાકાની કરીએ છીએ, અને

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણું કર્તવ્ય છોડી બેસીએ છીએ. આમ કરવું એ આપણને કદી પણ લાભદાયી કે શ્રેયસ્કર નથી થઈ શકતું. જે લોકો પોતાના મનોદેવતાની આજ્ઞા નથી માનતા અને પોતાના કર્તવ્યોના પાલન નથી કરતા તેઓને માટે દુરાચારી અને કુમાર્ગી બનવું અનિવાર્ય છે; કેમકે એક સમર્થ વિદ્વાનનો અભિપ્રાય છે કે જેઓ શુભ અને શ્રેષ્ઠ કાર્યો તરફ ધ્યાન રાખતા નથી તેઓ ખરાબ અને નિકૃષ્ટ કાર્યો કરવા દોરાર્ધ બન્યા છે.

(ચાલુ)

અંથાવલોકન

૧ જૈનતીર્થોનો ઇતિહાસ—(ચારિત્ર સ્મારક પુ. ૯ મું) લેખક મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ તરફથી અમોને સમાલોચનાર્થે ભેટ મળેલ છે. આ અંથમાં ચાલીશ પ્રાચીન તીર્થોનો સાલ સાથે ઇતિહાસ આપવામાં આવ્યો છે. આ લઘુ અંથ છતાં ચાલીશ પ્રાચીન તીર્થોની ટુંકામાં ખાસ જાણવા જેવી હકીકત આપવામાં આવેલી હોય, એક જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યમાં એક અંથની વૃદ્ધિ થઈ છે. લેખક મહાત્માનો આ પ્રયત્ન સ્તુત્ય છે. આ અંથમાં આવેલી તીર્થો સંબંધી હકીકતો ખાસ વાંચવા જેવી છે. પોતાના પૂજ્ય ગુરુરાજના નામની સીરીઝ તરીકે આવા અંથો પ્રકટ થાય તે પણ ખરી ગુરુભક્તિ છે.

૨ મહાવીર જન્મોત્સવ—આ અંથ નાટકરૂપે પદ્યાત્મક લઘુ છતાં તેમાંના કાવ્યો મહાવીર પ્રભુના જન્મોત્સવ હકીકત સાથે હોય તેની રચના લાવવાહી અને સુંદર છે. ખાસ વાંચવા જેવા છે. ઉપર પ્રમાણે સ્વ. ગુરુરાજના સ્મારકના પુ. ૨ તરીકે તેઓશ્રીના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજે ગુરુભક્તિ માટે જ રચના કરેલી છે.

૩ શ્રી આદિનાથ શકુનાવલી—આ એક જૈન સામુદ્રિક અંથ છે. શકુનાવલી સાથે અંક-રમલ લગ્નપ્રત્નનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. જૈન સાહિત્યમાં આવા આવા અંથો અનેક છે. જૈન કામને હજી પોતાનું વિવિધ અખૂટ સાહિત્ય પ્રકટ કરવા ક્યાં બેઠાએ તેવી દરકાર કે લક્ષ છે? છતાં પણ આવા આવા થોડા થોડા પ્રયત્નો પણ આવકારદાયક છે. આ અંથના સંપાદક મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ છે. સ્વર્ગવાસી ચારિત્રવિજયજી મહારાજ (કચ્છી) ના સુશિષ્યોનો પોતાના ગુરુના સ્મારક તરીકે વિવિધ સાહિત્ય થોડે થોડે પ્રસીદ્ધિમાં મુકવાનો સુપ્રયત્ન જૈનસમાજને ઉપકારક છે. આ પુસ્તકના અંથ કર્તા કોણ છે? ક્યારે રચ્યો તે સંબંધી તેમાં કંઈ હકીકત જણાવેલ નથી માત્ર લીં. ધર્મ વિં. એમ એક મુનિશ્રીનું નામ છે છતાં તે ક્યારે થયા, ક્યા સમુદાયમાં હતા તેનો કંઈ ખુલાસો તેમાં નથી. આ પ્રત અશુદ્ધ છતાં બનતા પ્રયત્ને સંપાદકશ્રીએ શુદ્ધ કરી મૂળ સાથે ભાષાંતર કરી બહાર મુકેલ છે. જૈન સાહિત્યમાં આવા અંથો હોવા છતાં અને તેનાપર શ્રદ્ધા રાખે તો ભ્રમણા અને અનેક વહેમોવડે મનુષ્યના પૈસાનો ગેરવ્યય થતો અટકે એમ અમારું માનવું છે. અંથ ખાસ ઉપયોગી અને પકન પાકન કરવા જેવો છે. સંપાદક મહારાજશ્રીએ સારો પ્રયત્ન કરેલો છે. (ચા. સિ. પુ. ૬-૭-૮)

૪ પૂજા સંબંધ—મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ (ચા. સિ. નં. ૪) આ

અંથાવલોકન.

૨૭

શુક પ્રભાસપાટણ (કાઠિયાવાડ)ના હસ્ત લિખિત ભંડારમાંથી નવી પદ્ધતિથી લખાયેલ અપ્રસિદ્ધ નવપદ્ધતિની પૂજની પ્રત. છે, જેમાં શ્રી યશોવિજયજી કૃત નવપદ્ધતિ પૂજા અને પાછળની અનુપૂર્તિ ઉપાધ્યાયજી મહારાજની શિષ્યપરંપરામાં થયેલા મુનિરાજ શ્રી ઉત્તમવિજયજીની બનાવેલ છે, પ્રથમ રત્નશેખર સૂરિ વિરચિત પ્રાકૃત ગાથા, પછી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ કૃત બે દાસો અને પાછળ (મુનિરાજ ઉત્તમવિજયજીની કૃતિના પોતાના બનાવેલા દુહા, ઢાળો, દોહરા એવા ક્રમમાં આ પૂજા બનાવેલ છે. જે આ લઘુ ગ્રંથમાં તે કૃતિ બંને આવેલ છે. સંપાદક મહાત્માની કૃતિની અષ્ટ પ્રકારી પૂજા અને પરમાત્માના સ્તવનો અને ગહુલીઓ આપી આ ગ્રંથને ઉપયોગી બનાવ્યો છે. મળવાનું ઠેકાણું—જૈન જ્ઞાનવર્ધક શાળા વેરાવળ.

કુમારીકાને પત્રો—નામની લઘુ શુક એક માતાએ પોતાની કુમારિકાને લખેલા પત્રોનો સંગ્રહ છે. પોતાની પુત્રીને પત્રદ્વારા બોધ આપવાનો આ પ્રયત્ન તે માતાનો હોય તેમ જણાય છે, જેથી તે અનુકરણીય છે. આ પત્રો બાલીકાઓને વંચાવવા અને સમજાવવા જેવા છે. સંપાદકનો આ પ્રયત્ન પણ યોગ્ય છે. પ્રયોજક અને પ્રકાશક માવજી દામજી શાહ. કામાલાધન (થાણા) ઘાટકોપર.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર તીર્થ કમિટી—હસ્તિનાપુરનો વીર સંવત્ ૨૪૫૦ નો રીપોર્ટ તેમના મંત્રી બાબુ ગોપીચંદ્રજી બી. એ. અંબાલા તરફથી મળ્યો છે. ઉત્તરહિંદ અને પંજાબના જુદા જુદા ગૃહસ્થોની બનેલી એક કાર્યવાહક કમિટીથી આ તીર્થનો વહીવટ ચલાવવામાં આવે છે. દરવર્ષ કમિટી ચૂંટાય છે. આ તીર્થ પર એક પુસ્તકાલય યાત્રીઓના વાંચન માટે છે. આવક જવક ખર્ચ વગેરે આ રીપોર્ટમાં સ્ફૂટ જણાવેલ છે. કાર્યવાહક કમિટી લાગણી પૂર્વક ખંતથી વહીવટ કરે છે. હિસાબ બરાબર છે. દરેક જૈન બંધુઓને આર્થિક સહાય આપવા ભલામણ કરીએ છીએ. અમે તેની આબાદી ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી અંબાલા—પંજાબનો સને ૧૯૨૪નો રીપોર્ટ મળ્યો છે. તેના પ્રમુખ બાબુ ગોપીચંદ્રજી બી. એ વકીલ અંબાલા અને મંત્રી બાબુ ચિરંજીલાલ છે. આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ જૈનધર્મનું સર્વત્ર જ્ઞાન ફેલાવવાનો હોઈ અનેક નાના ઉપયોગી ગ્રંથો હિંદીભાષામાં પ્રગટ કરેલ છે આ સાલમાં સાત શુક પ્રગટ કરેલ છે. કુલ ૭૨ શુકો અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ કરી જૈન સાહિત્યનો ફેલાવો કર્યો છે. આ સંસ્થા પાસે સ્થાયીફંડ નહીં છતાં સાહિત્ય પ્રચારનો પ્રયત્ન સતત છે. આર્થિક સહાય આપવાની દરેક જૈન બંધુને સુચના કરીએ છીએ. હિસાબ બરાબર છે અને ઉત્સાહ, ખંત અને લાગણી પૂર્વક કમિટી કાર્ય કરે છે અમે તેની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

દેવવિનોદ, મલયાસુંદરી કથા તથા યોગશાસ્ત્ર ભાષાંતર શ્રી વિજયકમળ કેશર ગ્રંથમાળાના ત્રીજા, ચોથા અને પાંચમાં પુષ્પ તરીકે ત્રણ ગ્રંથો અમેને ભેટ મળ્યા છે.

૧ દેવવિનોદ તેના રચયિતા પંન્યાસજી દેવવિજયજી મહારાજ છે, જેમાં ૩૭ જુદા જુદા ગદ્ય પદ્યમાં વિષયો આપી અનેક બાબતોનો સમાવેશ કરેલ છે. તેના કર્તા મહાશયજીના હૃદયમાં ઉદ્ભાસ થતાં જે વિષયો આનંદ ઉપજાવનારા લાગ્યા તેનો સંગ્રહ આ શુકમાં કરેલો છે, જેમાં ઘણી બાબતો નવીન જણાવા યોગ્ય છે. તેમાં સ્વર્ગવાસી ગુરૂરાજનો ફોટો આપી ગુરૂ ભક્તિ પણ દર્શાવી છે. આવા ગ્રંથો પડત કે તેથી ઓછી કિંમતે આપવામાં આવેતો વધારે પ્રચાર-

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ થવા સાથે મનુષ્યો વધારે લાલ લે; અમે તેવી નત્ર સુચના હવે પછી પ્રકટ થતાં ગ્રંથો માટે કરીએ છીએ. પ્રયાસ ઉપકારક છે. કિંમત રૂ ૧-૦-૦

૨ મહાયસુદંરી કથા આ ગ્રંથનું ભાષાંતર સરલ અને સાદી ભાષામાં પંચાસજી શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજે કર્યું છે આ ચરિત્ર ઘણુંજ રસિક અને વાંચવા યોગ્ય છે. આ તેની ચોથી આવૃત્તિ હોવાથી તેની ઉપયોગિતા કેટલી છે તે સહજ દેખાય તેમ છે કિંમત રૂ ૧-૪-૦

૩ યોગશાસ્ત્રભાષાંતર શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજ કૃત યોગશાસ્ત્રનું ભાષાંતર પંચાસજી શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજે શુદ્ધ રીતે કર્યું છે. આ ગ્રંથમાં ભાષાંતર અને મૂળ શ્લોકો અને આપેલા છે. મૂળ ગ્રંથ કર્તા શ્રી હેમચંદ્ર મહારાજનું જીવન વૃત્તાંત બધું મોહનલાલ દલીચંદ પાસે ટુકડામાં લખાવી આમાં આપેલ છે. આ ગ્રંથ પઠન-પાઠન માટે ઘણુંજ ઉપયોગી અને ઉપકારક છે દરેક મનુષ્યે અવશ્ય વાંચવા યોગ્ય છે. કિંમત રૂ ૨-૦-૦

તત્વાખ્યાન (ઉત્તરાર્ધ)—લેખક ન્યાયતીર્થ ઉપાધ્યાયજી શ્રી મંગલવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક કૃલચંદ્રજી એફ શ્રી યશોવિજયજી ગ્રંથમાળાના સેક્રેટરી—ભાવનગર. ષડ્દર્શનનાં સ્વરૂપને જણાવનાર ગ્રંથનો આ બીજો વિભાગ છે. પ્રથમ વિભાગમાં સાંખ્ય, બૌદ્ધ, નૈયાયિક અને વૈશાષિક એ દર્શનો સંબંધી હકીકત આવેલી હોવાથી આ ઉત્તરાર્ધમાં મીમાંસક અને જૈન દર્શન સંબંધી માહિતી આપવામાં આવી છે. જૈન દર્શન સંબંધી આ ગ્રંથમાં પ્રસ્તાવ ૧૬ માં થી વિવેચન શરૂ થાય છે. જૈન દર્શન એકનુંજ ૪૪૮ પાનામાં અને બાકીના લગભગ તેટલાજ પૃષ્ઠમાં બીજા તમામ દર્શનોનો સમાવેશ કરેલ છે તે જોતાં જૈન દર્શન સંબંધી ઘણી વિસ્તાર પૂર્વક, જૈન દર્શન સ્વરૂપ જણાવના જિજ્ઞાસુ માટે ઘણુંજ ઉપનયોગી માહિતી વિદ્યતાપૂર્ણ આપવામાં આવી છે. જે ખાસ વાંચવા જેવી છે. ષડ્દર્શન સમુચ્ચયનું ભાષાંતર એક જૈનેતર અને જૈન ધર્મ સંબંધી બીલકુલ જ્ઞાન નહિં ધરાવનાર વિદ્વાન પુરૂષ મણિલાલ નલુભાઇને હાથે ભાષાંતર થતાં તે કેટલું અશુદ્ધ અને ભૂલ ભરેલું છે તે તેના વાચક વર્ગ સારી પેઠે જાણે છે. જ્યારે આ ગ્રંથના લેખક મહાત્માએ છ દર્શનનું સ્વરૂપ સવિસ્તર શુદ્ધ અને નિર્દોષ આપી જૈન અને જૈનેતર કોઇ પણ દર્શનકાર ઉપર ઉપકાર કરેલ છે. ઇતર દર્શનો માટે તે તે દર્શનના માનનીય ગ્રંથોના આધારો આપવામાં આવેલા હોવાથીજ આ ષડ્દર્શનના સ્વરૂપને જણાવનારો ગ્રંથ યથાર્થ લખાયેલ છે એમ નિઃસંદેહ કહેવું પડે છે. ખંડનાત્મક શૈલીને બદલે માધ્યસ્થ વૃત્તિથી ઇતર દર્શનનું સ્વરૂપ લખાયેલું છે, તે જોઇ ખુશી થવા જેવું છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ ખરેખર ઉપકારક અને દર્શન સ્વરૂપ જણાનારા માટે એક ખરેખરો ઉપયોગી જરૂરીયાત પુરી પડેલી છે એમ અમો ખાત્રીપૂર્વક જણાવીએ છીએ. કિંમત રૂ ૩-૦-૦ પ્રકાશકને ત્યાં અને ભાગ મળશે.

આદ્યગુણ વિવરણ ભાગ ૫ તથા ૬ હો શ્રી અંબાલા-પંચબ શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટસોસાઇટી તરફથી મળેલ છે. શ્રાવકોપયોગી આ હિંદિ ભાષામાં લખાયેલા ગ્રંથ તે ભાષાના જાણકાર માટે આવશ્યક છે. ભાષાંતર પણ શુદ્ધ છે. પ્રકટ કર્તાને ત્યાંથી મળશે.

શ્રી નવપદ્મની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તદ્દીન થઇ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાએ એક કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદ્મની પૂજા, અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રકટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદ્મનું મંડલ તથા શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર કેન્દ્ર આયંબીલ-ઝાળા કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ઘણા સુંદર સુશોભિત અને મનહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદ્મ પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂદા જૂદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના આઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. શ્રી નવપદ્મ આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે.

કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

પૃષ્ઠ ૫૫૦

શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર.

કિંમત રૂ. ત્રણ

ધર્મના ચાર પ્રકાર-દાન, શીયલ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ તે મુખ્ય છે.

આ દાનધર્મનાં બેદો, તેનું વિસ્તારયુક્ત વર્ણન, તેના વિશેષ બેદો અને આ દાનધર્મનું આરાધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરુષોનાં વીશ અદ્ભૂત ચરિત્રો, કથાઓ અને બીજી અંતર્ગત વિશેષ યમતકારિક કથાઓ આ ગ્રંથના બાર પ્રકાશમાં આપવામાં આવેલ છે.

આ ગ્રંથ સાદાંત વાંચનાથી ગમે તેવો મનુષ્ય પણ દાનધર્મ આદરવા તત્પર થાય છે. સુશોભિત રેશમી કપડાના પાકું આઇડીંગ કરાવી તૈયાર કરેલ છે.

દરેક મનુષ્યોએ પોતાના ઘરમાં-લાયઝેરીમાં અને નિવાસસ્થાનમાં તથા મુસાફરીમાં આ ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જોઈએ. કિં. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમનાથ ભગવાન તથા સતી રાજેમતીનું નવ ભવનું અપૂર્વ ચરિત્ર, સાથે જૈન મહા-ભારત-પાંડવ કૌરવનું વર્ણન, અતુલ પુણ્યવાન શ્રી વ્રસુદેવ રામના અદ્ભૂત વૈભવની વિસ્તાર પૂર્વક કથા, મહાપુરુષ નળરાજ અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભૂત જીવન વૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકો, પરિવાર વર્ણન અને બીજી અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભરપૂર સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત આઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતાં આલ્હાદ ઉત્પન્ન થાય છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થનાર બંધુઓને કેવા કેવા ઉત્તમોત્તમ અંથો ભેટ મળ્યા છે અને મળે છે તે ધર્મજ્ઞાસુ, સાહિત્યરસિક કોઇપણ જૈનબંધુ માટે ખાસ જાણુવા જેવું છે. એકી વખતે માત્ર રૂ. ૧૦૦) કે રૂ. ૫૦) આપી પહેલા કે બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થતા દર વર્ષે ભેટના અપાતા અંથોનો આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ મોટો લાભ મળે છે. એ અત્યાર સુધીમાં થયેલ સભાસદ બંધુઓ સારી રીતે જાણે છે. બીજાઓએ જ્યારે લડાઇ પહેલાના કપ યેલા અંથો પી કિંમત વધારી છે, તેમજ હાલ પણ છપાતા પુસ્તકોની ગમેતેટલી વધારે કિંમત રાખે છે ત્યારે આ સભાએ સાહિત્ય પ્રચાર અને સસ્તું સાહિત્ય કરવાના ધરાદાયી સીરીઝ સિવાયના અંથો મુદ્દલ કિંમતે, આપવાનો આ સભાએ ઠરાવ કરેલ છે. જેથી સો રૂપીયા આપી પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને કોઇપણ કિંમતના અંથો ભેટ મળેજ છે, પરંતુ પચાસ રૂપીયા આપી બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને એ રૂપીયાની કિંમત સુધીના કોઇપણ અંથ ભેટ અને વધારે કિંમતના હોય તો એ રૂપીયા મજરે આપતાં ઉપરોક્ત જણાવ્યા પ્રમાણે મુદ્દલ અને મુદ્દલથી અડધી કિંમતે અંથોની રાખવાનો સભાનો ઠરાવ થતાં બીજાઓ કરતાં એ દૃષ્ટિએ આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થનારને ધણો સારો અંથનો લાભ મળે છે; માત્ર સીરીઝના અંથોની કિંમત (તે અંથોની ચારસો કોપી) લાઇફ મેમ્બરો તથા અમુક સંસ્થાને બદલે પણ ભેટ જતી હોવાથી, સીરીઝના રૂપીયા આપનાર ગૃહસ્થની મૂળ અનામત રકમ કાયમ રાખવાનો ધારો અને શરત હોવાથી તે માત્ર સીરીઝના અંથો પ્રકટ થાય તેની બાકી રહેતી છસો કોપીના પુરતા નાણાં અનામત એકઠા કરવાના હોવાથી માત્ર મુદ્દલથી કિંમત સહજ (નાણાં પુરા થતાં પુરતી) વધારો રાખવી પડે છે. જેથી બીજા અંથો મુદ્દલ અને મુદ્દલથી અડધી કિંમતે અપાતાં એકંદરે આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થનારને ઉત્તમોત્તમ લાભ થાય છે.

આ સભામાં હવે પછી લાઇફ મેમ્બર કોઇપણ જૈન બંધુ થાય તેમને તે લાભ જણાવવા આટલી હકીકત જણાવેલ છે.

નિચેના અંથો આ વખતે ભેટ આપવાના છે—

૧ શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો.

૨-૮-૦

૨ શ્રી દાનપ્રદીપ.

૩-૦-૦

૩ શ્રી નવપદ્મ મહારાજની પૂજા, અર્થ, નોટ, યંત્ર, મંડલ સહિત. ૧-૪-૦

ઉપરના ત્રણે અંથો ધાના પ્રમાણે બહારગામના અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને શ્રાવણ શુદ્ધ ૫ થી પોસ્ટેજ સાથે વી. ૦ પી. ૦ કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે જેથી સ્વીકારી આભારી કરશે અને તે અંથો સંપૂર્ણ વાંચી તેમાંથી આત્મિક લાભ મેળવશે. અત્રેના લાઇફ મેમ્બરોએ મહેરબાની કરી મંગાવી લેવા તસ્દી લેવી.